

Bryssel 15.7.2016
COM(2016) 463 final

KOMISSION KERTOMUS

Euroopan unionin lainsäädännön soveltamisen valvonta Vuosikertomus 2015

{SWD(2016) 230 final}
{SWD(2016) 231 final}

I.	Johdanto	3
II.	Täytäntöönpanon valvonta keskeisillä politiikanaloilla.....	4
1.	Uutta pontta työllisyyteen, kasvuun ja investointeihin	4
2.	Yhdennetyt digitaaliset sisämarkkinat	5
3.	Joustava energiaunioni ja tulevaisuuteen suuntautuva ilmastonmuutospolitiikka.....	6
4.	Syvämmät ja oikeudenmukaisemmat sisämarkkinat ja vankempi teollinen perusta.....	6
5.	Syvämpi ja oikeudenmukaisempi talous- ja rahaliitto	11
6.	Luottamukseen ja perusoikeuksien kunnioittamiseen perustuva oikeusalue	11
7.	Kohti uudenlaista maahanmuuttopolitiikka	13
8.	Yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa EU:n lainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi	14
8.1.	Täytäntöönpanosuunnitelmat: nykytilanne	14
8.2.	Selittävät asiakirjat: nykytilanne	15
III.	Rikkomusmenettelyt	18
IV.	Ennen rikkomusmenettelyn aloittamista	19
1.	Ongelmien havaitseminen	19
1.1.	Oma-aloitteisesti käsiteltävät asiat	19
1.2.	Kantelut ja vetoomukset	19
2.	Ongelmien ratkaisu	21
V.	Rikkomusmenettelyjen vaiheet	24
1.	Oikeudenkäyntiä edeltävä vaihe.....	24
2.	Unionin tuomioistuimen SEUT-sopimuksen 258 artiklan ja 260 artiklan 2 kohdan nojalla antamat tuomiot.....	28
VI.	Direktiivien saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä.....	30
1.	Myöhäinen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä.....	30
2.	Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi SEUT-sopimuksen 258 artiklan ja 260 artiklan 3 kohdan nojalla.....	32
VII.	Päätelmät	34

I. JOHDANTO

EU:n lainsäädännön tehokas soveltaminen on tärkeää, jotta Euroopan unionin politiikan hyödyt toteutuvat kansalaisille ja yrityksille. Lainsäädännön asianmukaisella soveltamisella varmistetaan, että yksilöt ja yritykset voivat käyttää oikeuksiaan ja hakea nopeasti ja tehokkaasti muutosta, mikäli oikeuksia rikotaan. Sen vuoksi EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon varmistaminen on ensiarvoisen tärkeää Euroopan komissiolle. Jos lainsäädäntöä ei panna täytäntöön tai sovelleta oikein, EU:n perustukset heikkenevät.

EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonta ja parantaminen on Junckerin komission painopisteala ja keskeinen osa paremman sääntelyn pakettia¹. Tämän valvonnan tuloksista on hyötyä lainsäädännön arvioinneissa, uusien aloitteiden vaikutusten arvioinneissa ja yleisemmin lainsäädäntöprosessissa. Tavoitteena on tehostaa ja valvoa voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanoa ja parantaa uuden lainsäädännön laatua.

Jäsenvaltioiden velvollisuutena on saattaa direktiivit ajallaan ja täsmällisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä huolehtia EU:n koko säännösten asianmukaisesta soveltamisesta ja täytäntöönpanosta². Komissio, joka toimii perussopimusten noudattamisen valvojana, valvoo jäsenvaltioiden toimenpiteitä ja varmistaa, että kansallinen lainsäädäntö vastaa EU:n lainsäädäntöä³. Se varmistaa EU:n lainsäädännön noudattamisen toimimalla yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja tarjoamalla niille tarvittaessa tukea ja apua.

Jos komissio havaitsee mahdollisen rikkomuksen, se keskustelelee asiasta ensin kyseisen jäsenvaltion kanssa ja kehottaa tätä ratkaisemaan ongelman nopeasti ja tehokkaasti EU:n lainsäädäntöä noudattaen. Jos nämä ongelmanratkaisuyritykset eivät tuota tulosta, komissio voi aloittaa muodollisen rikkomusmenettelyn. Jos jäsenvaltio ei edelleenkään noudata unionin lainsäädäntöä, komissio voi viedä asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi. Viimeiseksi komissio voi ehdottaa sakkoja, jos jäsenvaltio ei pane täytäntöön tuomioistuimen tuomiota tai ilmoita komissiolle toimenpiteistä, joilla lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annettu direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä⁴.

Tässä vuosikertomuksessa nostetaan esiin tärkeimmät lainsäädännön valvontaan liittyvät asiat vuonna 2015. Kertomuksen rakenne perustuu komission poliittisten painopistealojen soveltamisen valvontaan. Komissio toteutti valvontatoimia esimerkiksi maahanmuutto- ja turvapaikka-asioiden alalla, missä turvapaikkaa ja laitonta muuttoliikettä koskevien yhteisten sääntöjen täysimääräinen ja yhtenäinen soveltaminen nousi esiin pakolaiskriisin yhteydessä. Lisäksi se valvoi esimerkiksi aiemman kolmannen pilarin säädösten soveltamista poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla, missä EU:n lainsäädäntö on saatettava täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pantava täytäntöön, jotta turvallisuussuhkiin voidaan vastata koordinoituilla EU:n toimilla. Painopistealojen lisäksi kertomuksen liiteasiakirjoissa⁵ tarkastellaan sitä, miten hyvin EU:n lainsäädäntöä sovellettiin ja mitä haasteita ilmeni eri jäsenvaltioissa ja politiikanaloilla.

¹ Komissio esitteli toukokuussa 2015 joukon toimenpiteitä, joilla edistetään avoimuutta ja läpinäkyvyyttä EU:n päätöksentekoprosessissa ja parannetaan uuden ja voimassa olevan lainsäädännön laatua, jotta EU:n politiikoilla saavutettaisiin tavoitteet mahdollisimman vaikuttavasti ja tehokkaasti. Ks. COM(2015) 215 final.

² Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 291 artiklan 1 kohta.

³ Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEU-sopimus', [17 artiklan](#) mukaan komissio "huolehtii siitä, että perussopimuksia sekä toimielinten niiden nojalla hyväksymiä toimenpiteitä sovelletaan. Komissio valvoo unionin oikeuden soveltamista (...)".

⁴ SEUT-sopimuksen 258 artikla ja 260 artiklan 2 kohta.

⁵ SWD(2016) 230 final – SWD(2016) 231 final.

II. TÄYTÄNTÖÖNPANON VALVONTA KESKEISILLÄ POLITIIKANALOILLA

EU:n politiikan ja erityisesti Junckerin komission poliittisten painopisteiden toteutus edellyttää, että varmistetaan EU:n säädösten parempi soveltaminen ja täytäntöönpano. Komission käytössä on laaja valikoima keinoja EU:n poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien rikkomusmenettelyt. Vuoden 2015 vuosikertomuksessa esitetään katsaus tähän liittyvistä komission toimista.

1. Uutta pontta työllisyyteen, kasvuun ja investointeihin

Junckerin komission ensisijaisena tavoitteena on vahvistaa Euroopan kilpailukykyä ja edistää investointeja, joilla luodaan työpaikkoja. Pyrkimykset luoda asianmukainen sääntely-ympäristö yritysten tukemiseksi ja työpaikkojen luomiseksi kuitenkin heikentyvät, jos EU:n säännöstöä ei panna täytäntöön oikein ja ajallaan. EU:n lainsäädännön soveltamisen ja täytäntöönpanon valvonnalla tuetaan siten merkittävästi myös työpaikkojen luomista, kasvua ja investointeja.

Komission valvontatoimet keskittyivät vuonna 2015 seuraaville aloille:

Kilpailua koskevan EU:n säännösten täytäntöönpanon valvonta

Komissio pyrki aktiivisesti valvomaan kilpailuoikeuden ja valtiontukisääntöjen noudattamista. Rikkomusmenettelyillä torjuttiin esimerkiksi julkisessa omistuksessa olevalle yhtiölle myönnettyjä etuoikeuksia, jotka liittyivät maan vesivoima-alan käyttöoikeussopimuksiin. Lisäksi komissio tutki lainsäädäntöä, jolla rajoitettiin kansallisten kilpailuviranomaisten toimivaltaa. Se seurasi tiiviisti SEUT-sopimuksen 260 artiklan 2 nojalla toteutettuja menettelyjä ja pyysi unionin tuomioistuinta määräämään kiinteämääräisiä hyvityksiä ja uhkasakkoja jäsenvaltioille, jotka eivät perineet takaisin sääntöjenvastaista ja sisämarkkinoille soveltumatonta valtiontukea. Päätösten täytäntöönpanoa on valvottava johdonmukaisesti, jotta komission suorittama valtiontukien valvonta olisi uskottavaa.

Työterveyttä ja -turvallisuutta koskevan EU:n säännösten täytäntöönpanon valvonta

Työterveyttä ja -turvallisuutta koskevien EU:n direktiivien asianmukainen ja oikea-aikainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltaminen on tärkeää, jotta varmistetaan työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden tehokas suojelu sekä tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla. Näin lisätään kasvua, työpaikkoja ja investointeja EU:ssa.

Komissio teki tarkastuksia, joissa tarkasteltiin, miten direktiivi⁶, jolla mukautetaan työterveyttä ja -turvallisuutta koskevat direktiivit aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annettuun asetukseen⁷, on saatettu osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä. Tällä direktiivillä luodaan yhteys työterveyttä ja -turvallisuutta koskevien direktiivien sekä aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen välille ja tuetaan siten merkittävästi työntekijöiden terveyden suojelua vaaralliselta kemikaalialtistumiselta. Komissio tekee myös tarkastuksia, jotka koskevat terävien instrumenttien aiheuttamien tapaturmien ehkäisemistä terveydenhuoltoalalla koskevan työmarkkinaosapuolten puitesopimuksen täytäntöönpanosta annetun neuvoston direktiivin⁸ moitteetonta saattamista osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä.

Koulutusta koskevan EU:n säännösten täytäntöönpanon valvonta

EU:n koulutuslainsäädännön asianmukaisella soveltamisella on olennainen vaikutus EU:n kansalaisten ja esimerkiksi liikkuvien opiskelijoiden oikeuksiin. Komission vastaanottamat koulutusalan kantelut koskevat pääsyä koulutukseen ja etenkin yhdenvertaista kohtelua esimerkiksi apurahojen, avustusten ja lainojen, lukukausimaksujen, kielivaatimusten, opiskelijoiden alennettujen kuljetusmaksujen sekä hallinnollisten käytäntöjen yhteydessä. Komission ensisijaisena tavoitteena on helpottaa oppimiseen liittyvää liikkuvuutta varmistamalla, että EU:n lainsäädäntöä sovelletaan oikein, millä parannetaan kansalaisten koulutusta ja lisätään työpaikkoja ja kasvua.

⁶ Direktiivi [2014/27/EU](#).

⁷ Asetus (EY) N:o 1272/2008.

⁸ Direktiivi [2010/32/EU](#).

Ympäristöä koskevan EU:n säännösten täytäntöönpanon valvonta

Komissio pyrki EU:n ympäristölainsäädännön valvontatoimilla edistämään Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista ja entistä vahvempaa kiertotaloutta, jossa käytetään resursseja kestävästi. Ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon tehokas valvonta on paitsi osa oikeusvaltioperiaatetta myös edellytys terveellisemmän ympäristön luomiselle koko EU:ssa. Lisäksi valvonnan avulla taataan tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille jäsenvaltioille ja talouden toimijoille, joiden on noudatettava ympäristövaatimuksia. Täytäntöönpanon tiukalla valvonnalla autetaan markkinoita lisäämään innovatiivisin keinoin resurssitehokkuutta ja vähentämään riippuvuutta tuonnista. Tällaisilla innovaatioilla voidaan antaa EU:n yrityksille kilpailuetu ja luoda työpaikkoja.

EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanossa ja noudattamisessa on edelleen merkittäviä puutteita tietyissä jäsenvaltioissa. Puutteita ilmenee erityisesti jätehuollon, jäteveden käsittelyinfrastruktuurin ja ilmanlaadun raja-arvojen noudattamisen yhteydessä.

Komissio puuttui näihin epäkohtiin oikeudellisin keinoin, erityisesti aloittamalla rikkomusmenettelyjä, mutta myös tukemalla sääntöjen noudattamista. Komissio esimerkiksi tukee yhdyskuntajätehuollon parantamista alueilla, joilla tässä on suoriuduttu heikosti tai kohtalaisesti. Kunkin jäsenvaltion jätehuoltoa koskevan tilannearvion perusteella laaditaan etenemissuunnitelmia, joissa annetaan maakohtaisia suosituksia yhdyskuntajätehuollon tilan kohentamiseksi. Tällaisilla toimilla autetaan komission joulukuussa 2015 käynnistämän kiertotaloutta koskevan aloitteen⁹ toteutusta.

Maataloutta koskevan EU:n säännösten täytäntöönpanon valvonta

Komissio keskittyi valvontastrategiassaan sen varmistamiseen, että maataloudessa toteutetaan toimenpiteitä, joilla voidaan parhaiten tukea kasvua ja luoda työpaikkoja. Painopisteeeksi asetettiin yhteisen maatalouspolitiikan vuosien 2014–2020 uudistuksen mukaista suorien tukien järjestelmää koskevien säännösten moitteeton täytäntöönpano jäsenvaltioissa. Vuotuisilla suorilla tuilla suojataan viljelijöiden elinkeinoa iskuilta, joille maatalousala altistuu, kuten hinnanmuutoksilta ja sääoloilta. Näin ehkäistään työpaikkojen ja tuotannon kohtuuttomia menetyksiä sekä maataloudessa että monilla muilla aloilla, jotka ovat maataloudesta riippuvaisia.

Komissio valvoi myös tiiviisti EU:n laatumerkkijärjestelmien täytäntöönpanoa. Laatumerkeillä viljelijät ja elintarvikkeiden tuottajat markkinoivat kuluttajille tuotteita, joiden alkuperään liittyy erityisiä ominaispiirteitä (ns. maantieteelliset merkinnät). Lisäksi luonnonmukaisen tuotannon alalla valvottiin lainsäädännön noudattamista, jotta voitaisiin ehkäistä ja havaita petoksia, puuttua niihin ja vahvistaa kuluttajien luottamusta.

Merkittäviä toimia toteutettiin sen varmistamiseksi, että maatalouden kehittämisohjelmien kautta kanavoitu jäsenvaltioiden tuki myönnetään asiaa koskevien EU:n sääntöjen sekä hyväksytyjen ohjelmien kriteerien mukaisesti.

Meri- ja kalastusasioita koskevan EU:n säännösten täytäntöönpanon valvonta

Komissio valvoi tiiviisti kalavarojen säilyttämistä ja valvontaa, millä edistetään olennaisesti kalavarojen kestäväää käyttöä painottavan kiertotalouden luomista. Näin autetaan varmistamaan kalatalousalan työpaikat ja kasvu pitkällä aikavälillä. Erityistä huomiota kiinnitettiin kansallisten kalastuksen seurantajärjestelmien puutteisiin, joiden vuoksi laitonta kalastustoimintaa ei aina havaita ja koko alan kestävyys heikkenee. EU:n tavoitteena on vahvistaa maailmanlaajuisia asemaansa kalatalousalalla, joten komissio puuttui useisiin tapauksiin, joissa ei kunnioitettu EU:n yksinomaista ulkoista toimivaltaa.

2. Yhdennetyt digitaaliset sisämarkkinat

Komission valvontastrategia viestintäverkkojen, sisältöjen ja teknologian alalla keskittyi tiettyihin painopisteisiin. Näitä olivat sähköistä viestintää koskevan lainsäädännön rakenteelliset osatekijät, kuten kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuus, kuulemismenettelyjen ja määräaikaisten

⁹ [COM\(2015\) 614 final](#).

noudattaminen markkina-analyysiprosessissa, taajuuksien hallinnointi ja sijoittautumisvapaus. Valvontatoimissa käsiteltiin myös keskeisiä säännöksiä, joilla säilytetään audiovisuaalisten palvelujen sisämarkkinat, kuten alkuperämaaperiaate ja vastaanottamisvapaus. Lisäksi komissio tarkasti julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä annetun direktiivin¹⁰ saattamisen osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä.

3. Joustava energiaunioni ja tulevaisuuteen suuntautuva ilmastonmuutospolitiikka

Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastonmuutospolitiikkaa koskevassa komission puitestrategiassa¹¹ todetaan, että ”energiaan liittyvän voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpano kaikilta osin ja sen noudattamisen tiukka valvonta on ensisijainen edellytys energiaunionin perustamiselle”.

Komissio valvoi tiiviisti EU:n säännösten soveltamista ilmasto- ja energiapolitiikan alalla. Se tarkasti järjestelmällisesti, onko seuraavat direktiivit saatettu osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä ja noudatetaanko niitä:

- kolmannen energiapaketin direktiivit¹²
- merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta annettu direktiivi¹³
- energiatehokkuusdirektiivi¹⁴
- rakennusten energiatehokkuusdirektiivi¹⁵
- uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi¹⁶
- öljyvarastodirektiivi¹⁷
- radioaktiivista jätettä koskeva direktiivi¹⁸
- EU:n päästökauppajärjestelmää koskevat direktiivit¹⁹
- polttoaineiden laatua koskeva direktiivi²⁰ ja
- hiilidioksidin geologista varastointia koskeva direktiivi²¹.

Komissio käynnisti 15 rikkomusmenettelyä, jotka koskivat merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta annetun direktiivin myöhäistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Lisäksi EU Pilot -vuoropuhelua²² ja rikkomusmenettelyjä käynnistettiin järjestelmällisesti ilmoitusvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä. Nämä menettelyt liittyivät pääasiassa energiatehokkuusdirektiiviin ja rakennusten energiatehokkuusdirektiiviin sekä kaasunsaannin turvaamisesta annettuun asetukseen²³. Toiminnan ansiosta kyseisten ilmoitusvelvoitteiden noudattamisaste nousi lähes 100 prosenttiin.

4. Syvemvät ja oikeudenmukaisemmat sisämarkkinat ja vankempi teollinen perusta

Sisämarkkinat tarjoavat valtavia mahdollisuuksia eurooppalaisille yrityksille sekä laajempaa valinnanvapautta ja matalampia hintoja kuluttajille. Sisämarkkinoiden ansiosta ihmiset voivat matkustaa, asua, työskennellä ja opiskella missä haluavat. Nämä hyödyt eivät kuitenkaan toteudu, jos sisämarkkinasääntöjä ei sovelleta tai panna täytäntöön tai jos niitä heikennetään muilla esteillä.

¹⁰ Direktiivi [2013/37/EU](#).

¹¹ [COM\(2015\) 80](#).

¹² Direktiivit [2009/72/EY](#) ja [2009/73/EY](#).

¹³ Direktiivi [2013/30/EU](#).

¹⁴ Direktiivi [2012/27/EU](#).

¹⁵ Direktiivi [2010/31/EU](#).

¹⁶ Direktiivi [2009/28/EY](#).

¹⁷ Direktiivi [2009/119/EY](#).

¹⁸ Direktiivi [2011/70/EURATOM](#).

¹⁹ Direktiivit [2008/101/EY](#) ja [2009/29/EY](#).

²⁰ Direktiivi [2009/30/EY](#).

²¹ Direktiivi [2009/31/EY](#).

²² Ks. tämän kertomuksen IV jakson 2 kohta.

²³ Asetus [\(EU\) N:o 994/2010](#).

Sisämarkkinoita, teollisuutta, yrittäjyyttä ja pk-yrityksiä koskevan EU:n säännösten täytäntöönpanon valvonta

Komission uudessa sisämarkkinastrategiassa²⁴ hahmotellaan sisämarkkinasääntöjen noudattamisen valvontaa koskeva holistinen lähestymistapa, johon sisältyy älykkään täytäntöönpanon strategia. Lähestymistapa kattaa kaikki poliittisen päätöksenteon vaiheet sen suunnittelusta ja täytäntöönpanosta tiedottamiseen asti parempaa sääntelyä koskevan lähestymistavan mukaisesti. Siihen sisältyy arvioinnin ja täytäntöönpanon seurannan tiiviimpi integrointi politiikan suunnitteluun sekä parempi jäsenvaltioiden avustaminen ja neuvominen sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanossa. Strategiassa ennakoidaan entistä johdonmukaisempaa ja tehokkaampaa valvontaa, jolla pyritään parantamaan sisämarkkinasääntöjen ja yleisesti EU:n lainsäädännön noudattamista.

Uuden lähestymistavan mukaisesti komissio ja useat jäsenvaltiot laativat vuonna 2015 kansallisia julkisten hankintojen strategioita, joissa käsitellään järjestelmään liittyvien ja toistuvien ongelmien perussyitä. Komissio kävi jäsenvaltioiden kanssa vuoropuhelua erityisistä näkökohdista ja pyrki siten ehkäisemään ongelmia täytäntöönpanossa. Lisäksi se määritteli hankintasääntöjen soveltamiseen ja täytäntöönpanoon liittyviä erityisiä ongelmakohtia terveydenhuollon, tietotekniikan, energian ja jätehuollon kaltaisilla aloilla.

Komissio puuttui palveludirektiivin mukaista oikeusmuotoa ja osakkuutta koskevien sisämarkkinasääntöjen rikkomuksiin. Tämän johdosta aloitettiin kymmenen EU Pilot -vuoropuhelua ja kuusi rikkomusmenettelyä vuonna 2015.

Maksuviivästysdirektiiviin²⁵ liittyvillä rikkomustapauksilla on merkittävä vaikutus jäsenvaltioiden talouden sopeutusohjelmiin. Velkojen maksaminen yksityisille toimittajille direktiivin nojalla sisältyy Euroopan vakausmekanismin ja Kreikan väliseen yhteisymmärryspöytäkirjaan sekä Portugalin ohjelman jälkeiseen valvontaan. Näissä ohjelmissa määrätään, että kaikki maksamattomat julkiset velat on selvitettävä tietyssä aikataulussa, joten tällä voi olla vaikutusta maksuviivästysdirektiivin mukaisten velvoitteiden täyttymiseen.

Kuluttajansuojaa koskevan EU:n säännösten täytäntöönpanon valvonta

Euroopan unionin tuomioistuin on johdonmukaisesti vahvistanut periaatteen, jonka mukaan jäsenvaltioiden menettelysäännöissä on otettava huomioon kuluttajien yleisesti heikompi asema, jotta kuluttajat voivat tosiasiallisesti hyötyä EU:n kuluttajansuojalainsäädännöstä. EU:n tuomioistuin kehitti tätä oikeuskäytäntöä vuonna 2015 kansallisten tuomioistuinten viran puolesta tapahtuvaa tarkastelua, samanarvoisuutta ja tehokkuutta koskevien periaatteiden mukaisesti. Komissio on näin ollen nostanut kyseisiin periaatteisiin perustuvan tuomioistuimen oikeuskäytännön seuraamuksia esiin yksittäisten jäsenvaltioiden kanssa niin EU Pilot -vuoropuheluissa kuin rikkomusmenettelyissäkin. Se tilasi myös tutkimuksen EU:n tuomioistuimen oikeuskäytännön vaikutuksista jäsenvaltioiden menettelyihin.

Komissio aloitti rikkomusmenettelyjä, jotka koskivat kuluttajariitojen vaihtoehtoista riidanratkaisua koskevan direktiivin²⁶ myöhäistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kyseinen direktiivi liittyy verkossa tehokkaasti toimivan vaihtoehtoisen kuluttajariitojen ratkaisujärjestelmän kehittämiseen. Lisäksi komissio arvioi niiden toimenpiteiden laatua, joilla kuluttajien oikeuksia koskeva direktiivi²⁷ saatetaan kansalliseksi lainsäädännöksi. Direktiiviä sovelletaan muun muassa verkossa tehtäviin sopimuksiin. Näiden tarkastusten johdosta komissio aloitti 20 EU Pilot -vuoropuhelua, joissa käsiteltiin direktiivin noudattamatta jättämistä.

Useat jäsenvaltiot jatkoivat vuonna 2015 kansallisen lainsäädäntönsä muuttamista sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin²⁸ mukaiseksi. Komissio jatkoi samanaikaisesti direktiivin

²⁴ [COM\(2015\) 550 final](#).

²⁵ Direktiivi [2011/7/EU](#).

²⁶ Direktiivi [2013/11/EU](#).

²⁷ Direktiivi [2011/83/EU](#).

²⁸ Direktiivi [2005/29/EY](#).

soveltamista koskevan vuoden 2009 ohjeasiakirjan²⁹ päivittämistyötä parantaakseen direktiivin noudattamista yritysten keskuudessa ja valvontaa jäsenvaltioissa. Matkapakettidirektiivin³⁰ kansalliseksi lainsäädännöksi saattamiseen liittyvien EU Pilot -vuoropuhelujen ja rikkomustapausten vuoksi useat jäsenvaltiot muuttivat lainsäädäntöään. Näillä muutoksilla pyritään täyttämään vaatimus, jonka mukaan pakettimatkojen järjestäjien ja/tai välittäjien on asetettava maksukyvyttömyyden varalta riittävä vakuus saamiensa maksujen ja lomailijoiden paluukuljetuksen turvaamiseksi. Joulukuussa 2015 komissio esitteli kertomuksen³¹ aikaosuusdirektiivin³² soveltamisesta.

Komissio on myös tehnyt tiivistä yhteistyötä kuluttajaviranomaisten kanssa parantaakseen kuluttajien oikeuksien valvontaa. Autonvuokrausalalla viisi suurta autovuokraamoa on luvannut tarkistaa kuluttajakäytäntöjään merkittävästi. Kansalaiset hyötyvät vakuutuksista ja tankkausvaihtoehtoja koskevien ehtojen selventämisestä sekä hintojen avoimuuden parantamisesta³³.

Terveyttä ja elintarviketurvallisuutta koskevan EU:n säännösten täytäntöönpanon valvonta

Vuonna 2015 komissio keskittyi varmistamaan rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevan direktiivin³⁴ saattamisen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tässä yhteydessä aloitettiin joukko rikkomustapauksia, joiden ansiosta jäsenvaltiot tehostivat pyrkimyksiään saattaa direktiivi kokonaisuudessaan osaksi kansallista lainsäädäntöään ennen tapausten päättymistä unionin tuomioistuimeen. Terveys- ja elintarviketurvallisuuden alalla komissio aloitti EU Pilot -vuoropuheluita, joissa käsiteltiin ihmiskudoksia ja -soluja koskevan direktiivin³⁵ asianmukaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Eläinten hyvinvoinnin osalta valvonta aloitettiin käynnistämällä rikkomusmenettelyjä useita jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudattaneet munivia kanoja ja emakkojen ryhmäkasvatusjärjestelmiä koskevia vaatimuksia. Menettelyt tuottivat tulosta vuonna 2015 ja useimmat tapaukset päätettiin sen jälkeen, kun asiaa koskevien direktiivin³⁶ vaatimukset täyttyivät.

Liikkumista ja liikennettä koskevan EU:n säännösten täytäntöönpanon valvonta

Tällä alalla komissio aloitti ja vei eteenpäin sellaisia näkökohtia koskevia rikkomustapauksia, joilla on välitön vaikutus sisämarkkinoiden toteutumiseen, kuten

- henkilöautojen syrjivät käyttäjämaksut
- muualla asuvien liikenteenharjoittajien pääsyn rajoittaminen kansallisille tieliikennemarkkinoille
- satamatyöläisten monopolististen palkkausehtojen aiheuttamat sijoittautumisvapauden esteet ja
- liikennepalvelujen tarjontaa ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevat rajoitukset, jotka johtuvat kansallisista vähimmäispalkkasääädöksistä.

Jäsenvaltiot pyrkivät vuonna 2015 määrätietoisemmin noudattamaan tuomioistuimen päätöksiä, joissa vaadittiin soveltamaan täysimääräisesti ensimmäisen rautatiepaketin säännöksiä. Komissio saattoi näin ollen päättää kolmea jäsenvaltiota vastaan aloitetut rikkomusmenettelyt, jotka liittyivät samaan asiaan. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan toimineet yhtä tehokkaasti saattaakseen yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta annetun direktiivin³⁷ ajallaan osaksi kansallista lainsäädäntöään. Sen vuoksi komissio aloitti 20 rikkomusmenettelyä.

Komissio toimi aktiivisesti parantaakseen digitaalisten teknologioiden käyttöä etenkin tieliikennealalla. EU:n lainsäädännön soveltamisen valvontaa on tehostettu tällä alalla, ja vuonna 2015 aloitettiin tai vietiin eteenpäin useita rikkomusmenettelyjä, jotka liittyivät sähköisten tiemaksujärjestelmien

²⁹ [SEK\(2009\) 1666](#).

³⁰ Direktiivi [90/314/ETY](#).

³¹ [COM\(2015\) 644 final](#).

³² Direktiivi [2008/122/EY](#).

³³ http://ec.europa.eu/justice/newsroom/consumer-marketing/news/150713_fi.htm

³⁴ Direktiivi [2011/24/EU](#).

³⁵ Direktiivi [2004/23/EY](#).

³⁶ Direktiivit [1999/74/EY](#) ja [2008/120/EY](#).

³⁷ Direktiivi [2012/34/EU](#).

yhteentoimivuudesta annetun direktiivin soveltamiseen³⁸. Ajokorttidirektiivin³⁹ täytäntöönpanoa koskevien tarkastusten johdosta aloitettiin 20 rikkomusmenettelyä vuonna 2015.

Välitöntä verotusta koskevan EU:n säännösten täytäntöönpanon valvonta

Komissio edisti kolmea vuosina 2011–2014 käynnistettyä aloitetta, jotka liittyvät EU:n välitöntä verotusta koskevan lainsäädännön noudattamiseen. Kaikkien kolmen aloitteen on määrä hyödyttää veronmaksajia. Ensimmäisessä aloitteessa⁴⁰ selvitetään, kohtelevatko jäsenvaltiot verotuksen osalta tasapuolisesti kansalaisia, jotka saavat perinnön toisesta jäsenvaltiosta. Toisessa aloitteessa⁴¹ tarkastetaan, saavatko yhdessä jäsenvaltiossa asuvat mutta toisessa jäsenvaltiossa työskentelevät kansalaiset (rajojen yli työskentelevät työntekijät) tasapuolista verokohtelua. Kolmas aloite⁴² käynnistettiin vuoden 2014 lopussa. Sillä täydennetään aikaisempia aloitteita ja tutkitaan sellaisten henkilöiden verokohtelua, jotka muuttavat yhdestä EU:n jäsenvaltiosta toiseen (liikkuvat kansalaiset).

5. Syvempi ja oikeudenmukaisempi talous- ja rahaliitto

Pääomamarkkinaunionin kehittäminen, pankkiunionin toteuttaminen ja rajatylittävien investointien helpottaminen ovat keskeisiä rahoitusalaan vaikuttavia tekijöitä. Komission valvontamenettelyissä keskityttiin finanssialan uudistuksen nojalla hyväksyttyjen direktiivien oikea-aikaiseen ja moitteettomaan saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Erityistä huomiota kiinnitettiin pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin⁴³ sekä talletusten vakuusjärjestelmistä annettuun direktiiviin⁴⁴. Näiden direktiivien saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on olennaista uuden yhteisen kriisinratkaisumekanismin toiminnan kannalta. Mekanismeilla syvennetään edelleen talous- ja rahaliittoa. Komissio tarkasti lisäksi, oliko tilinpäätös- ja avoimuusdirektiivit⁴⁵ saatettu ajallaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Se tarkasteli seuraavien direktiivien noudattamista ja käynnisti tarpeen mukaan rikkomusmenettelyjä:

- oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta annettu direktiivi⁴⁶
- finanssiryhmittymädirektiivi⁴⁷
- Solvenssi II- ja Omnibus II -direktiivit⁴⁸
- vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskeva direktiivi⁴⁹ ja
- luottoluokitusdirektiivit⁵⁰.

6. Luottamukseen ja perusoikeuksien kunnioittamiseen perustuva oikeusalue

Eurooppalaisilla on yhteisiä arvoja, ja he nauttivat oikeuksista, jotka vahvistetaan EU:n perussopimuksissa ja perusoikeuskirjassa.

Yksi EU:n perusvapauksista on *henkilöiden vapaa liikkuvuus*. Vapaata liikkuvuutta koskevan direktiivin⁵¹ ja siihen liittyvän EU:n säännösten paikallistason soveltaminen jäsenvaltioissa on

³⁸ Direktiivi [2004/52/EY](#).

³⁹ Direktiivi [2006/126/EY](#).

⁴⁰ [IP/11/1551](#).

⁴¹ [IP/12/340](#).

⁴² [IP/14/31](#).

⁴³ Direktiivi [2014/59/EU](#).

⁴⁴ Direktiivi [2014/49/EU](#).

⁴⁵ Direktiivi [2013/34/EU](#).

⁴⁶ Direktiivi [2013/36/EU](#).

⁴⁷ Direktiivi [2011/89/EU](#).

⁴⁸ Direktiivit [2009/138/EY](#) ja [2014/51/EU](#).

⁴⁹ Direktiivi [2011/61/EU](#).

⁵⁰ Direktiivit [2013/14/EU](#) ja [2013/50/EU](#).

keskeisen tärkeää, jotta taataan EU:n kansalaisille täysimääräinen mahdollisuus käyttää vapaata liikkuvuutta koskevaa oikeutta. EU:n kansalaisten oikeuksien ja velvollisuuksien epäselvyys voi heikentää vapaata liikkuvuutta. Komissio on sen vuoksi sitoutunut auttamaan kansallisia viranomaisia täyttämään asiaa koskevat tiedotustarpeet. Se kehittää tätä varten sähköistä oppimisvälinettä, jossa käsitellään EU:n kansalaisten oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen. Kyseessä on kansallisille viranomaisille – joilla on suora tai välillinen vaikutus EU:n kansalaisten vapaata liikkuvuutta koskeviin oikeuksiin – tarkoitettu käytännön työkalu, jonka avulla ne saavat paremman käsityksen vapaaseen liikkuvuuteen liittyvistä oikeuksista ja velvollisuuksista ja voivat siten parantaa lainsäädännön käytännön soveltamista. Vuonna 2015 saatiin aikaan merkittävää edistystä, ja työkalu saatetaan jäsenvaltioiden viranomaisten saataville vuonna 2016.

Rikosoikeuden alalla jäsenvaltioiden oli saatettava kaksi oikeutta ja perusoikeuksia koskevaa keskeistä direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään vuonna 2015. Toisella direktiivillä on tarkoitus varmistaa rikoksen uhrien asianmukaiset suojelutoimenpiteet (eurooppalainen suojelumääräys⁵²) ja toisella vahvistaa uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevat vähimmäisvaatimukset⁵³. Komissio aloitti rikkomusmenettelyjä sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudattaneet velvoitteitaan. Lisäksi se aloitti tai päätti tarkastuksia, joissa selvitettiin kansallisen lainsäädännön vastaavuutta prosessuaalisia oikeuksia koskeviin direktiiveihin⁵⁴, ja käynnisti EU Pilot -vuoropuheluja havaitessaan puutteita.

Yksityisoikeudellisen yhteistyön osalta komissio painotti lasten oikeuksien edistämistä ja suojelua ja etenkin kansainvälisen lapsikaappauksen ehkäisemistä ja torjuntaa. Komissio katsoi, että kansainvälinen lapsikaappaus (mukaan lukien uusien maiden hyväksyminen) kuului kokonaisuudessaan EU:n yksinomaan ulkoiseen toimivaltaan, mikä johtui rinnakkaisen EU:n lainsäädännön (Bryssel IIa -asetus⁵⁵) hyväksymisestä. Useimpien jäsenvaltioiden vastustuksen vuoksi ja aloitettuaan rikkomusmenettelyjä useita jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät kunnioittaneet EU:n yksinomaista ulkoista toimivaltaa tässä asiassa, komissio pyysi lausuntoa unionin tuomioistuimelta. Unionin tuomioistuin vahvisti⁵⁶, että sen hyväksyminen, että kolmas valtio liittyy Haagin lapsikaappaus sopimukseen, kuuluu EU:n yksinomaan ulkoiseen toimivaltaan. Unionin tuomioistuimen lausunnon jälkeen neuvosto aloitti uudelleen neuvottelut asiaan liittyvästä komission ehdotuksesta, joka julkaistiin vuonna 2015.

Tietosuojan alalla unionin tuomioistuin antoi 6. lokakuuta 2015 tuomion⁵⁷, jossa se totesi komission safe harbor -päätöksen⁵⁸ pätemättömäksi. Tuomioistuin katsoi, ettei päätös sisältänyt riittäviä komission toteamuksia siitä, että Yhdysvaltojen viranomaisten pääsyä päätöksen nojalla siirrettyihin tietoihin olisi rajoitettu tai että olisi olemassa tehokkaat oikeussuojakeinot tietoihin pääsyn estämiseksi erityisesti ottaen huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 8 ja 47 artiklan. Tuomion jälkeen komissio antoi 6. marraskuuta 2015 tiedonannon tietosuojadirektiiviin⁵⁹ perustuvasta henkilötietojen siirtämisestä EU:sta Yhdysvaltoihin. Tiedonannossa tarkastellaan vaihtoehtoisia välineitä siirtää henkilötietoja EU:sta Yhdysvaltoihin direktiivin mukaisesti silloin, kun ei ole olemassa päätöstä tietosuojan tason riittävydestä.

Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjinnän torjumisen alalla komissio jatkoi romanien syrjinnän torjumista jäsenvaltioissa vahvistamalla rotujen välistä tasa-arvoa koskevan direktiivin⁶⁰ täytäntöönpanon valvontaa. Se aloitti toista jäsenvaltiota vastaan rikkomusmenettelyn, jossa on kyse romanilasten

⁵¹ Direktiivi [2004/38/EY](#).

⁵² Direktiivi [2011/99/EU](#).

⁵³ Direktiivi [2012/29/EU](#).

⁵⁴ Direktiivit [2010/64/EU](#) ja [2012/13/EU](#).

⁵⁵ Asetus (EY) N:o 2201/2003.

⁵⁶ Lausunto [1/13](#).

⁵⁷ Maximilian Schrems v. Data Protection Commissioner, [C-362/14](#).

⁵⁸ Komission päätös [2000/520/EY](#).

⁵⁹ Direktiivi [95/46/EY](#).

⁶⁰ Direktiivi [2000/43/EY](#).

syrynnästä koulutuksessa ja jatkoi EU Pilot -vuoropuhelua useiden muiden jäsenvaltioiden kanssa romanien syrjintäepäilyjen vuoksi asumisen ja/tai koulutuksen alalla. Komissio jatkoi myös työtään vahvistaakseen kansallisia tasa-arvoelimiä, jotka on perustettu yhdenvertaisuusdirektiivien nojalla torjumaan syrjintää ja auttamaan syrjinnän uhreja.

Vuonna 2015 hyväksyttiin *Euroopan turvallisuusagenda*⁶¹. Agendassa tarjotaan jäsenvaltioille työkaluja sekä lyhyen että pitkän aikavälin turvallisuushaasteiden torjuntaan. Komissio aloitti tässä yhteydessä EU Pilot -vuoropuhelua niiden 12 jäsenvaltion kanssa, jotka eivät noudattaneet räjähteiden lähtöaineita koskevan asetuksen⁶² mukaisia velvoitteitaan. Komissio jatkoi pyrkimyksiään varmistaa, että ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annettu direktiivi⁶³ sekä lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta annettu direktiivi⁶⁴ saatetaan kokonaisuudessaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan oikein täytäntöön. Jäsenvaltioiden oli vuoden 2015 aikana saatettava myös tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä annettu direktiivi⁶⁵ osaksi kansallista lainsäädäntöään. Komissio aloitti rikkomusmenettelyjä sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudattaneet velvoitteitaan. Agendassa nostetaan etusijalle myös poliisiyhteistyötä ja rikosasioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä koskevien aiemman kolmannen pilarin säädösten asianmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpano.

Lissabonin sopimuksen pöytäkirjassa N:o 36 määrätty siirtymäkausi päättyi 1. joulukuuta 2014. Siirtymäkauden päätyttyä poistettiin rajoitukset, jotka koskivat Euroopan unionin tuomioistuimen harjoittamaa oikeudellista valvontaa ja SEUT-sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa valvoa EU:n lainsäädännön soveltamista poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla.

Aiemman kolmannen pilarin säädökset on tärkeää saattaa moitteettomasti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna täytäntöön, jotta varmistetaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevien EU:n politiikkojen asianmukainen toiminta. Saadakseen täydellisen ja virheettömän kuvan näiden säädösten täytäntöönpanosta ja täyttääkseen perussopimusten valvojan tehtävänsä komissio kehotti kaikkia jäsenvaltioita ilmoittamaan 15. maaliskuuta 2015 mennessä kansallisista toimenpiteistä, joilla saatetaan niihin sovellettavat säädökset osaksi kansallista lainsäädäntöä. Määräaika on pidennetty 15. toukokuuta 2015 saakka.

Vaikka komissio sai suuren määrän ilmoituksia, jotkin jäsenvaltiot eivät ilmoittaneet toimenpiteitä, joilla nämä säädökset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio otti joulukuussa 2015 yhteyttä jäsenvaltioihin, jotka eivät olleet ilmoittaneet seuraavien säädösten täytäntöönpanotoimenpiteistä:

- neuvoston puitepääätös [2006/960/YOS](#) (nk. Ruotsin aloite)
- neuvoston puitepääätös [2003/568/YOS](#) lahjonnan torjumisesta yksityisellä sektorilla
- neuvoston puitepääätös [2008/841/YOS](#) järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta
- neuvoston puitepääätös [2009/315/YOS](#) jäsenvaltioiden välisen rikosrekisteritietojen (ECRIS) vaihdosta
- neuvoston puitepääätös [2009/829/YOS](#) eurooppalaisesta valvontamääräyksestä
- neuvoston puitepääätös [2008/947/YOS](#) valvontatoimenpiteistä ja vaihtoehtoisista seuraamuksista sekä
- neuvoston puitepääätös [2008/909/YOS](#) vankien siirtämisestä.

Komissio arvioi myös sitä, vastasivatko ilmoitetut kansalliset toimenpiteet EU:n lainsäädäntöä.

7. Kohti uudenlaista maahanmuuttopolitiikkaa

⁶¹ [COM\(2015\) 185 final](#).

⁶² Asetus (EU) N:o 98/2013.

⁶³ Direktiivi [2011/36/EU](#).

⁶⁴ Direktiivi [2011/93/EU](#).

⁶⁵ Direktiivi [2013/40/EU](#).

Komission puheenjohtaja Junckerin heinäkuussa 2014 julkaistuissa poliittisissa suuntaviivoissa nostettiin maahanmuutto yhdeksi komission kauden 2014–2019 poliittisista painopistealoista. Komissio hyväksyi tätä varten Euroopan muuttoliikeagendan⁶⁶ vuonna 2015. Agendassa esitetään uusi kokonaisvaltainen lähestymistapa, jossa yhdistetään sisäisen ja ulkoisen toiminnan politiikkoja ja joka perustuu EU:n jäsenvaltioiden ja toimielinten väliseen keskinäiseen luottamukseen ja solidaarisuuteen. Agendassa nostetaan keskiöön EU:n lainsäädännön tehokas täytäntöönpano. Komission olisi varmistettava järjestelmällisellä valvonnalla, että jäsenvaltiot soveltavat turvapaikkaa ja laitonta muuttoliikettä koskevia yhteisiä sääntöjä täysimääräisesti ja johdonmukaisesti.

Agendan vuoksi komissio puuttui vuonna 2015 turvapaikkasäädösten rikkomuksiin. Se pyrki käsittelemään nopeasti kaikki tapaukset, jotka liittyivät myöhäiseen saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio aloitti vuoden loppuun mennessä 37 rikkomustapausta, jotka koskivat uudelleenlaaditun turvapaikkamenettelydirektiivin⁶⁷ ja uudelleenlaaditun vastaanotto-olosuhteita koskevan direktiivin⁶⁸ myöhäistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio lähetti lisäksi kahdessa tapauksessa perustellun lausunnon jäsenvaltioille, jotka eivät saattaneet uudelleenlaadittua aseman määrittelyä koskevaa direktiiviä⁶⁹ ajallaan osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Komissio aloitti rikkomusmenettelyjä sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka panivat EU:n turvapaikkalainsäädännön virheellisesti täytäntöön ja/tai rikkoivat sitä. Näissä tapauksissa ilmeni erityisesti järjestelmään liittyviä puutteita (joita käsiteltiin toisessa Kreikalle osoitetussa virallisessa ilmoituksessa), ja Unkarin tapauksessa hyväksytty lainsäädäntö ei vastannut turvapaikkaa koskevan EU:n säännösten ja perusoikeuskirjan vaatimuksia. Komissio aloitti rikkomusmenettelyjä neljää jäsenvaltiota vastaan Eurodac-asetuksen⁷⁰ virheellisen täytäntöönpanon vuoksi. Nämä menettelyt liittyivät velvoitteeseen ottaa sormenjäljet henkilöiltä, jotka hakevat turvapaikkaa tai saapuvat laittomasti ulkorajoille, ja siirtää ne Eurodac-järjestelmään.

Palauttamisdirektiivin⁷¹ virheetön täytäntöönpano on keskeisen tärkeää laittoman muuttoliikkeen torjuntaa ja ehkäisemistä koskevien agendan tavoitteiden saavuttamiseksi. Tällä alalla komissio lähetti jäsenvaltioille hallinnollisia kirjeitä, jotka koskivat palauttamispäätöksen tekemistä ja palauttamisdirektiivin noudattamisen valvontaa kyseisissä maissa. Lisäksi se aloitti rikkomusmenettelyn yhtä jäsenvaltiota vastaan direktiivin virheellisen täytäntöönpanon vuoksi.

Komissio tiedotti yleisölle säännöllisesti turvapaikkaa koskevan EU:n säännösten täytäntöönpanon tilanteesta⁷².

8. Yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa EU:n lainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi

Yksi paremman sääntelyn paketin keskeisistä tavoitteista on varmistaa, että jäsenvaltiot soveltavat EU:n lainsäädäntöä ja panevat sen täytäntöön oikealla tavalla. Tapa, jolla uusi lainsäädäntö pannaan täytäntöön, on otettava huomioon jo sen suunnittelun aikana ja hyvissä ajoin ennen lainsäädännön hyväksymistä. Unionin tuomioistuimen johdonmukaisen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle selkeästi ja täsmällisesti, miten ne siirtävät EU:n direktiivit kansallisiin säädöksiinsä.⁷³

Lisäksi lainsäätäjä lisää perustelluissa tapauksissa ja komission ehdotuksesta säädöksiin johdanto-osan kappaleen, jossa viitataan jäsenvaltioiden sitoumukseen toimittaa selittävät asiakirjat komissiolle kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden tekstin lisäksi (ks. 8.2 kohta).

⁶⁶ [COM\(2015\) 240 final](#).

⁶⁷ Direktiivi [2013/32/EU](#).

⁶⁸ Direktiivi [2013/33/EU](#).

⁶⁹ Direktiivi [2011/95/EU](#).

⁷⁰ Asetus [\(EU\) N:o 603/2013](#).

⁷¹ Direktiivi [2008/115/EY](#).

⁷² [COM\(2015\) 490 final](#) ja [COM\(2015\) 510 final](#).

⁷³ Asia C-427/07, komissio v. Irlanti, 107 kohta.

8.1. Täytäntöönpanosuunnitelmat: nykytilanne

Komissio sitoutui paremman sääntelyn paketissa auttamaan aktiivisesti jäsenvaltioita saattamaan lainsäädäntö osaksi niiden kansallista lainsäädäntöä ja panemaan se täytäntöön laatimalla tiettyjä direktiivejä ja asetuksia koskevia täytäntöönpanosuunnitelmia. Vaikka EU:n lainsäädännön soveltaminen on jäsenvaltioiden vastuulla, täytäntöönpanosuunnitelmilla helpotetaan säädösten tehokasta ja oikea-aikaista soveltamista. Niissä osoitetaan haasteita, joita jäsenvaltiot kohtaavat ja jotka on otettava huomioon, kun jäsenvaltiot valmistelevat lainsäädännön kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista ja täytäntöönpanoa. Niissä esitellään myös laaja kirjo välineitä, jotka auttavat jäsenvaltioita panemaan täytäntöön EU:n lainsäädäntöä. Tällaisia välineitä voivat olla ohjeasiakirjat, asiantuntijaryhmät ja asiaan liittyvät verkkosivut.

Komissio julkaisi vuonna 2015 täytäntöönpanosuunnitelmia viiteen direktiiviehdotukseen, joista yksi koski työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta ja neljä ympäristöä.

Yksi täytäntöönpanosuunnitelma laadittiin komission direktiiviehdotukseen, jolla helpotetaan vammaisten kuluttajien mahdollisuuksia saada käyttöönsä tiettyjä tuotteita ja palveluja⁷⁴. Suunnitelmassa esitetään komission apu jäsenvaltioille seuraavilla keskeisillä riskialueilla:

- direktiivin moitteeton saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä kahden vuoden kuluessa ja sen soveltaminen oikein kuuden vuoden kuluessa hyväksymisestä
- direktiivin riittävä seuranta ja arviointi, mikä varmistetaan viiden vuoden välein annettavilla kertomuksilla, ja
- sen varmistaminen, että kuluttajat tietävät, mitkä tuotteet ja palvelut kuuluvat direktiivin soveltamisalaan. Nämä osa-alueet vaativat talouden toimijoiden, sidosryhmien ja kansallisten viranomaisten tiivistä yhteistyötä.

Toinen täytäntöönpanosuunnitelma annettiin neljään direktiiviehdotukseen, jotka kuuluvat kiertotalouspakettiin⁷⁵. Näillä ehdotuksilla muutetaan kuutta jätehuoltodirektiiviä, jotka koskevat jätteitä⁷⁶, pakkauksia ja pakkausjätteitä⁷⁷, kaatopaikkoja⁷⁸, romuajoneuvoja⁷⁹, paristoja ja akkuja sekä käytettyjä paristoja ja akkuja⁸⁰ sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua⁸¹. Suunnitelmassa yksilöidään seuraavat täytäntöönpanoon liittyvät haasteet ja esitetään komission mahdollisia tukevia toimia:

- Tavoitteiden saavuttaminen asetetuissa määräajoissa. Tähän liittyviä näkökohtia ovat infrastruktuurin kehittäminen jätteen erilliskeräystä ja käsittelyä varten, jätehuoltosuunnitelmien päivittäminen, täytäntöönpanon valvonta ja viranomaisten välinen koordinointi kaikilla tasoilla, kaatopaikkojen käytön vähentäminen ja taloudellisten välineiden toteuttaminen.
- Seuranta ja laadullinen raportointi, mikä edellyttää tiedonkeruun parantamista ja uskottavien tiedon todentamisyjärjestelmien ja raportointijärjestelmien kehittämistä.

Komissio katsoo, että näillä suunnitelmilla helpotetaan ehdotettujen direktiivien tehokasta kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista ja täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Komissio seuraa, miten jäsenvaltiot hyödyntävät täytäntöönpanosuunnitelmia.

8.2. Selittävät asiakirjat: nykytilanne

EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot sopivat vuonna 2011, että samalla kun jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistään, niiltä voidaan pyytää tietoja myös siitä,

⁷⁴ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä, [COM\(2015\) 615 final](#).

⁷⁵ [IP/15/6203](#).

⁷⁶ Direktiivi [2008/98/EY](#).

⁷⁷ Direktiivi [94/62/EY](#).

⁷⁸ Direktiivi [1999/31/EY](#).

⁷⁹ Direktiivi [2000/53/EY](#).

⁸⁰ Direktiivi [2006/66/EY](#).

⁸¹ Direktiivi [2012/19/EY](#).

kuinka ne ovat saattaneet direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöään⁸². Komissio voi pyytää jäsenvaltioita toimittamaan näitä taustatietoja (selittäviä asiakirjoja) perustelluissa tapauksissa⁸³.

Selittävillä asiakirjoilla voidaan merkittävästi parantaa käsitystä kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä. Niiden avulla on helpompi ymmärtää noudattamisen valvontaa. Ilman selittäviä asiakirjoja tarvittaisiin huomattavasti voimavaroja ja jatkuvaa yhteydenpitoa kansallisten viranomaisten kanssa, jotta voitaisiin selvittää kaikkien jäsenvaltioiden menetelmät säädösten saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Koska täytäntöönpanotoimenpiteet on sisällytettävä monimutkaiseen olemassa olevaan lainsäädäntökehykseen, EU:n lainsäädännön saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä edellyttää satoja toimenpiteitä.

Vuonna 2015 parlamentille ja neuvostolle toimitettiin yhteensä 14 direktiiviehdotusta, joista 12:ssa komissio pyysi selittäviä asiakirjoja. Parlamentti ja neuvosto hyväksyivät vuoden aikana 38 direktiiviä, joista seitsemän osalta komissio oli pyytänyt selittäviä asiakirjoja. Kaikissa seitsemässä direktiivissä selittävien asiakirjojen tarvetta koskeva sovittu johdanto-osan kappale sisällytettiin lopulliseen säädöstekstiin.

Jäsenvaltioiden oli vuoden aikana saatettava yhteensä 56 direktiiviä⁸⁴ osaksi kansallista lainsäädäntöä. Niiden oli toimitettava selittäviä asiakirjoja 11 direktiivin⁸⁵ osalta. Näitä direktiivejä koskevien kansallisten toimenpiteiden arviointi on kesken, joten komissio ei voi vielä tehdä päätelmiä vastaanotettujen selittävien asiakirjojen laadusta.

Kaksi yhdestätoista direktiivistä, joista jäsenvaltioiden oli laadittava selittäviä asiakirjoja, liittyi **ympäristöasioihin**. Komissio vastaanotti 12 selittävää asiakirjaa vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta annettuun direktiiviin⁸⁶ ja 13 asiakirjaa vesipolitiikan alan prioriteettiaineita koskevaan direktiiviin⁸⁷. Selittävien asiakirjojen avulla komissio pystyi arvioimaan kyseisten direktiivien saattamista osaksi asianomaisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Unkari toimitti suuronnettomuusvaaroja koskevan direktiivin osalta vastaavuustaulukot, mitä pidettiin hyvänä käytäntönä. Taulukot olivat laadukkaita ja riittävän yksityiskohtaisia, jotta komissio saattoi arvioida, oliko tärkeä direktiivi saatettu kokonaisuudessaan osaksi Unkarin kansallista lainsäädäntöä.

Neljä näistä yhdestätoista direktiivistä liittyi **rahoitusmarkkinoihin**. Jäsenvaltiot toimittivat komissiolle 11 selittävää asiakirjaa tilinpäätösdirektiiviin⁸⁸, viisi asiakirjaa avoimuusdirektiiviin⁸⁹, yhdeksän asiakirjaa talletusten vakuusjärjestelmistä annettuun direktiiviin⁹⁰ ja 13 asiakirjaa Omnibus II -direktiiviin⁹¹. Usein selittävät asiakirjat toimitetaan vastaavuustaulukoiden muodossa. Taulukot sisältävät yleensä täsmällisiä tietoja direktiivin säännösten kansalliseksi lainsäädännöksi saattamisesta ja vastaavista kansallisista säännöksistä. Toimitettujen asiakirjojen laatu vaihtelee.

⁸² Toimintaperiaate sisältyy 1) 28. syyskuuta 2011 annettuun jäsenvaltioiden ja komission yhteiseen poliittiseen lausumaan ([2011/C 369/02](#)) ja 2) 27. lokakuuta 2011 annettuun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteiseen poliittiseen lausumaan ([2011/C 369/03](#)).

⁸³ Tällaisiin direktiiveihin sisältyvän vakiomuotoisen johdanto-osan kappaleen mukaan "jäsenvaltiot sitoutuvat liittämään täytäntöönpanotoimia koskevaan ilmoitukseen yhden tai useamman selittävän asiakirjan, jotka voivat olla muodoltaan vastaavuustaulukoita tai muita samaan tarkoitukseen sopivia asiakirjoja". Asiaa koskevia ehdotuksia antaessaan komissio "perustelee (...) tapauskohtaisesti tällaisten asiakirjojen toimittamisen tarpeen ja suhteellisuuden."

⁸⁴ Joillain jäsenvaltioilla on osassa näistä 56 direktiivistä siirtymäkausi ja osa direktiiveistä ei koske kaikkia jäsenvaltioita.

⁸⁵ Ympäristöasioita koskevat direktiivit [2012/18/EU](#) ja [2013/39/EU](#), rahoitusvakautta, rahoituspalveluja ja pääomamarkkinaunionia koskevat direktiivit [2013/34/EU](#), [2013/50/EU](#), [2014/49/EU](#) ja [2014/51/EU](#), muuttoliike- ja sisäasioita koskevat direktiivit [2013/32/EU](#) ja [2013/33/EU](#), oikeus- ja kuluttaja-asioita koskeva direktiivi [2013/11/EU](#) sekä liikennettä ja liikkumista koskevat direktiivit [2012/34/EU](#) ja [2014/85/EU](#).

⁸⁶ Direktiivi [2012/18/EU](#).

⁸⁷ Direktiivi [2013/39/EU](#).

⁸⁸ Direktiivi [2013/34/EU](#).

⁸⁹ Direktiivi [2013/50/EU](#).

⁹⁰ Direktiivi [2014/49/EU](#).

⁹¹ Direktiivi [2014/51/EU](#).

Yhdessä tapauksessa asiakirjoissa esitettiin talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin kunkin säännöksen täytäntöön panevien kansallisten säännösten lisäksi säännökset, joita ei saatettu kansalliseen lainsäädäntöön, perustelut sekä harkitut vaihtoehdot. Muissa tapauksissa Omnibus II -direktiiviä, jolla muutetaan kahta aiempaa direktiiviä⁹², koskevat selittävät asiakirjat olivat puutteellisia. Niissä viitattiin ainoastaan yhteen muutetuista direktiiveistä eikä selvitetty direktiivin muiden osien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Kaksi näistä yhdestätoista direktiivistä koski **liikennettä**. Komissiolle toimitettiin kuusi selittävää asiakirjaa eurooppalaisesta rautatiealueesta annettuun direktiiviin⁹³ ja 11 asiakirjaa ajokorttidirektiiviin⁹⁴. Ensimmäiseksi mainittuun direktiiviin liittyvien asiakirjojen laatu vaikuttaa tyydyttävältä, ja niissä annetaan komission kannalta tarpeelliset tiedot. Ajokorttidirektiiviä koskevien asiakirjojen arviointi on vasta alkamassa, sillä määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä päättyi 31. joulukuuta 2015.

Kaksi näistä yhdestätoista direktiivistä liittyi **muuttoliike- ja sisäasioihin**. Viisitoista jäsenvaltiota toimitti asiakirjat vastaavuustaulukoiden muodossa, joissa esitetään turvapaikkamenettelydirektiivin⁹⁵ saattaminen osaksi niiden kansallista lainsäädäntöä. Vastaanotto-olosuhteita koskevaan direktiiviin⁹⁶ saatiin selittävät asiakirjat 13 jäsenvaltiolta. Lähes jokaiseen asiakirjaan sisältyi yksityiskohtaisia vastaavuustaulukoita.

Loput 11 direktiiviä koskivat **kuluttajariitojen vaihtoehtoista riidanratkaisua**⁹⁷, jonka osalta komissio vastaanotti 11 selittävää asiakirjaa. Niiden laatu vaikuttaa tyydyttävältä. Yksi jäsenvaltio esitti kansallista oikeuskäytäntöä ja hallinnollisia toimenpiteitä koskevia huomautuksia, joilla havainnollistettiin kansallista järjestelmää. Toinen jäsenvaltio ilmoitti, miten direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Se selitti, että tiettyjä toimenpiteitä ei tarvinnut saattaa lainsäädäntöön, sillä ne sisältyivät jo kansallisiin sääntöihin (jotka esitettiin asiakirjoissa). Yksi jäsenvaltio viittasi selkeästi sääntöihin, jotka on saatettu lainsäädäntöön hajautetun hallinnon tasolla.

Jäsenvaltiot eivät vuonna 2015 onnistuneet aina täyttämään sitoumustaan eli toimittamaan selittäviä asiakirjoja yhdessä niiden kansallisten toimenpiteiden kanssa, joilla direktiivit saatetaan osaksi niiden oikeusjärjestystä. Silloin kun selittäviä asiakirjoja toimitettiin, niiden laatu oli alustavan arvioinnin mukaan vaihtelevaa.

Komissio raportoi selittävistä asiakirjoista parlamentille ja neuvostolle tulevissa, EU:n oikeuden soveltamisen valvontaa koskevilla vuosikertomuksissaan.

⁹² Direktiivit [2009/138/EY](#) ja [2003/71/EY](#).

⁹³ Direktiivi [2012/34/EU](#).

⁹⁴ Direktiivi [2014/85/EU](#).

⁹⁵ Direktiivi [2013/32/EU](#).

⁹⁶ Direktiivi [2013/33/EU](#).

⁹⁷ Direktiivi [2013/11/EU](#).

III. RIKKOMUSMENETTELYT

EU:n lainsäädännössä on kolme rikkomusten päätyyppiä:

- a) **Toimenpiteiden ilmoittamatta jättäminen:** jäsenvaltio ei ilmoita komissiolle ajoissa toimenpiteistään, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä
- b) **EU:n lainsäädännön rikkominen:** komissio katsoo, että jäsenvaltion lainsäädäntö ei ole EU:n lainsäädännön vaatimusten mukainen
- c) **EU:n lainsäädännön puutteellinen soveltaminen:** jäsenvaltion viranomaiset eivät sovello EU:n lainsäädäntöä oikein tai lainkaan.

Rikkomuksia voidaan havaita komission omissa tutkimuksissa, tai komissio voi saada niitä tietoonsa kansalaisten, yritysten, kansalaisjärjestöjen tai muiden yhteisöjen tekemien kantelujen tai vetoomusten kautta. Komissio tiedottaa yleisölle aktiivisesti kansalaisten tekemien kantelujen käsittelystä ja päätöksistä, joita menettelyn eri vaiheissa tehdään⁹⁸.

Jos epäiltyä rikkomusta koskeva EU Pilot -vuoropuhelu jäsenvaltion kanssa ei tuota tulosta tai asian kiireellisyys tai muu pakottava syy vaatii välittömiä toimia, komissio voi päättää käynnistää SEUT-sopimuksen 258 artiklan nojalla muodollisen rikkomusmenettelyn. Rikkomusmenettely jakautuu **oikeudenkäyntiä edeltävään vaiheeseen** ja **oikeudenkäyntivaiheeseen**.

Oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa komissio lähettää jäsenvaltiolle ensin *virallisen ilmoituksen*, jossa se pyytää selitystä määräajassa. Jos jäsenvaltion vastaus ei ole tyydyttävä tai jäsenvaltio ei vastaa lainkaan, komissio lähettää jäsenvaltiolle *perustellun lausunnon* ja pyytää sitä korjaamaan tilanteen säännösten mukaiseksi määräajan kuluessa.

Jos jäsenvaltio ei noudata perusteltua lausuntoa, komissio voi aloittaa *oikeudenkäyntimenettelyn* ja viedä asian SEUT-sopimuksen 258 artiklan nojalla unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Kun komissio vie asian tuomioistuimen käsiteltäväksi sen vuoksi, että jäsenvaltio on laiminlyönyt lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetun direktiivin kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista koskevan ilmoitusvelvollisuutensa, komissio voi ehdottaa sakkoja SEUT-sopimuksen 260 artiklan 3 kohdan nojalla.

Tuomioistuin voi olla samaa mieltä komission kanssa ja todeta, että jäsenvaltio on rikkonut EU:n lainsäädännön mukaisia velvollisuuksiaan. Jos tuomioistuin toteaa näin mutta jäsenvaltio ei edelleenkään ryhdy tarpeellisiin toimiin noudattaakseen tuomiota, komissio voi jatkaa rikkomusmenettelyä SEUT-sopimuksen 260 artiklan 2 kohdan nojalla. Tällöin komissio vie asian uudelleen tuomioistuimen käsiteltäväksi lähetettyään SEUT-sopimuksen 260 artiklan 2 kohdan nojalla jäsenvaltiolle virallisen ilmoituksen. Tässä tapauksessa tuomioistuin voi komission ehdotuksen perusteella määrätä jäsenvaltion maksettavaksi sakon, joka on kiinteämääräinen hyvyys ja/tai päiväkohtainen tai muuhun ajanjaksoon perustuva uhkasakko.

Unionin tuomioistuin voi kansallisten tuomioistuinten pyynnöstä käsitellä myös ennakkoratkaisuissa SEUT-sopimuksen 267 artiklan nojalla kysymystä siitä, ovatko kansalliset lait EU:n lainsäädännön mukaisia. Vaikka ennakkoratkaisut ovat eri asia kuin rikkomustuomiot, niistä komissio saa lisävälineen, jonka avulla se voi varmistaa, että kansallisesta lainsäädännöstä ja sen soveltamisesta johtuvat unionin lainsäädännön loukkaukset korjataan. Komissio seuraa järjestelmällisesti ennakkoratkaisuja, joissa unionin tuomioistuin katsoo, ettei kansallinen lainsäädäntö ole EU:n lainsäädännön mukainen.

⁹⁸ Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille – Kantelijan asema unionin oikeuden soveltamista koskevissa asioissa – menettelyn päivittäminen, [COM\(2012\) 154 final](#).

IV. ENNEN RIKKOMUSMENETTELYN ALOITTAMISTA

1. Ongelmien havaitseminen

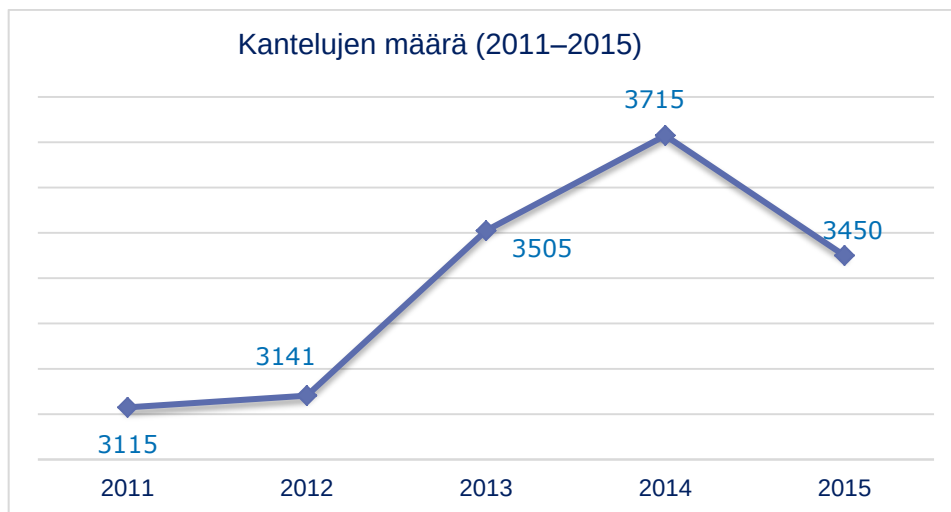
1.1. Oma-aloitteisesti käsiteltävät asiat

Komissio tutkii EU:n lainsäädännön soveltamista ensisijaisesti omasta aloitteestaan. Yleensä komissio aloittaa ensin kahdenväliset keskustelut asiaan liittyvän jäsenvaltion kanssa EU Pilot -järjestelmän (jota käsitellään jäljempänä 2 kohdassa) kautta, paitsi jos asian kiireellisyys tai pakottava syy muuta vaatii. EU Pilot -vuoropuhelun tavoitteena on EU:n lainsäädännön mukaisen ratkaisun löytäminen. Vuonna 2015 käynnistettiin 578 EU Pilot -tutkimusta (vuonna 2014 luku oli 777).

Uusien EU Pilot -tapausten joukossa oli vuonna 2015 eniten mahdollisia rikkomuksia kolmella politiikanalalla: liikkuminen ja liikenne (96 tapausta), energia (84) ja ympäristö (77). Uudet EU Pilot -tapaukset koskivat ensisijaisesti Italiaa (37), Portugalia (30) ja Saksaa (28).

1.2. Kantelut ja vetoomukset

Vuonna 2015 kansalaiset, yritykset, kansalaisjärjestöt ja muut yhteisöt ilmoittivat edelleen hyvin aktiivisesti mahdollisista EU:n lainsäädännön rikkomisista. Uusien kantelujen määrä kuitenkin laski ensimmäisen kerran vuoden 2011 jälkeen (noin 9 prosenttia vuoteen 2014 verrattuna).

Seuraavassa kaaviossa on lisätietoja kansalaisten tekemistä kanteluista⁹⁹:

Vuoden lopussa käsiteltävänä olleiden kansalaisten kantelujen määrä

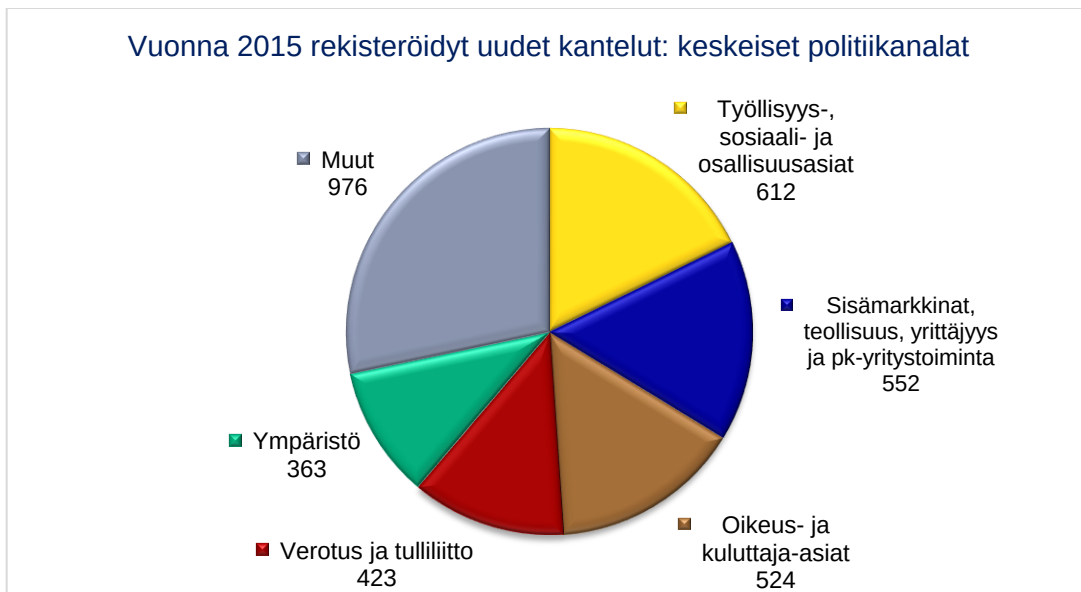
2 963	>	Vuoden 2014 lopussa käsiteltävänä olleet kantelut
3 450	>	Vuonna 2015 rekisteröidyt uudet kantelut
3 315	>	Vuonna 2015 käsitellyt kantelut
= 3 098	>	Vuoden 2015 lopussa käsiteltävänä olleet kantelut

Vuonna 2015 rekisteröitiin 3 450 uutta kantelua. Eniten kanteluja tehtiin Italiaa, Espanjaa ja Saksaa vastaan.

⁹⁹ Vuoden 2014 lopussa käsiteltävänä olleiden kantelujen ja vuonna 2015 käsiteltäväksi otettujen kantelujen summasta (2 963 + 3 450 = 6 413) vähennetään vuoden 2015 aikana käsiteltyjen kantelujen määrä, jolloin tuloksena on vuoden 2015 lopussa käsiteltävänä olleiden kantelujen määrä (6 413 – 3 315 = 3 098).

- **Italia:** 637 kantelua, joista useimmissa aiheena työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasiat (286 kantelua), verotus ja tulliliitto (69) sekä sisämarkkinat, teollisuus, yrittäjyys ja pk-yritystoiminta (64)
- **Espanja:** 342 kantelua, joissa aiheena erityisesti työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasiat (66 kantelua), oikeus- ja kuluttaja-asiat (65) sekä sisämarkkinat, teollisuus, yrittäjyys ja pk-yritystoiminta (59)
- **Saksa:** 274 kantelua, joissa aiheena pääasiassa oikeus- ja kuluttaja-asiat (48 kantelua), verotus ja tulliliitto (36) sekä sisämarkkinat, teollisuus, yrittäjyys ja pk-yritystoiminta (32).

Seuraavassa kaaviossa esitetään viisi politiikanalaa, joilla tehtiin eniten uusia kanteluja. Yhteensä niiden osuus oli 72 prosenttia kaikista jäsenvaltioita vastaan vuonna 2015 tehdyistä kanteluista.

Vuonna 2015 käsiteltiin 3 315 kantelua. Kun kantelut oli alustavasti tutkittu, komissio aloitti EU Pilot -vuoropuheluita jäsenvaltioiden kanssa sen selvittämiseksi, oliko EU:n sääntöjä rikottu. Kaikki kantelut eivät johtaneet kahdenvälisiin keskusteluihin jäsenvaltioiden kanssa seuraavista syistä: EU:n lainsäädäntöä ei ollut rikottu (2 247 tapausta), komissiolla ei ollut toimivaltaa (152) tai kirjelmöintiä ei voinut pitää kanteluna (454). Siksi näiden 2 853 kantelun käsittely lopetettiin.

Kantelut, jotka johtivat EU Pilot -keskusteluihin, koskivat useimmiten seuraavia aiheita: sisämarkkinat, teollisuus, yrittäjyys ja pk-yritystoiminta (76 tapausta), verotus ja tulliliitto (55) sekä työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasiat (28).

Myös nämä kantelut koskivat pääosin Italiaa, Espanjaa ja Saksaa.

- **Italia:** 30 uutta EU Pilot -tapausta, joista useimmissa aiheena verotus ja tulliliitto (8 tapausta), sisämarkkinat, teollisuus, yrittäjyys ja pk-yritystoiminta (5) sekä terveys ja elintarviketurvallisuus (4)
- **Espanja:** 24 uutta EU Pilot -tapausta, joissa aiheena erityisesti työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasiat (7 tapausta) sekä sisämarkkinat, teollisuus, yrittäjyys ja pk-yritystoiminta (4)
- **Saksa:** 21 uutta EU Pilot -tapausta, joista useimmissa aiheena sisämarkkinat, teollisuus, yrittäjyys ja pk-yritystoiminta (10 tapausta) sekä verotus ja tulliliitto (5).

Vuonna 2015 Euroopan parlamentti kiinnitti vetoomusten ja kysymysten kautta komission huomion puutteisiin, joita ilmeni tiettyjen EU:n säädösten täytäntöönpanossa ja soveltamisessa jäsenvaltioissa. Puutteita ilmeni seuraavissa asioissa:

- **Ympäristö:** Komissio lähetti Suomelle yhden virallisen ilmoituksen, joka koski ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta annetun direktiivin¹⁰⁰ saattamista osaksi maan kansallista lainsäädäntöä.

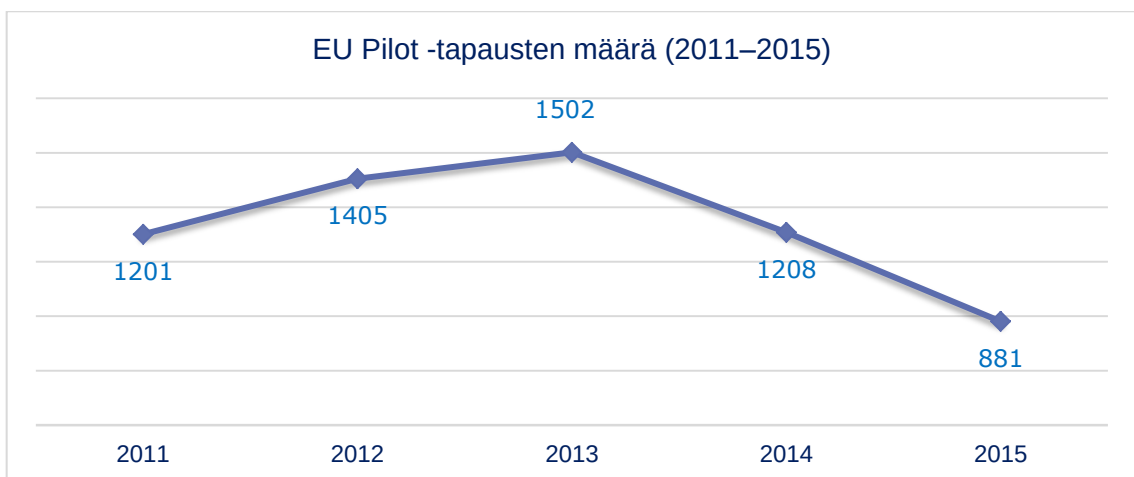
Viidessä muussa ympäristöalan tapauksessa komissio aloitti kahdenväliset keskustelut kyseisten jäsenvaltioiden kanssa. Tapaukset koskivat liuskekaasua, susikantojen hallintaa, strategista ympäristöarviointia koskevan direktiivin¹⁰¹ virheellistä soveltamista sekä kansallista lainsäädäntöä, joka ei ollut ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta annetun direktiivin¹⁰² vaatimusten mukainen.

- **Oikeus:** Parlamentissa esitetyn kirjallisen kysymyksen seurauksena komissio ilmaisi huolensa siitä, vastasiko erään jäsenvaltion lainvalvonta-alan työntekijöitä koskeva kansallinen lainsäädäntö henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevaa periaatetta. Lisäksi komissio aloitti erään jäsenvaltion kanssa vetoomuksen johdosta kahdenvälisen vuoropuhelun, jossa käsiteltiin nimenmuutosta avioliiton jälkeen koskevia rajoituksia.
- **Verotus:** Komissio aloitti kahdenvälisiä keskusteluja useiden jäsenvaltioiden kanssa kiinteän omaisuuden verotuksesta ja opiskelijoiden maksamasta asuinpaikkaverosta.

2. Ongelmien ratkaisu

EU Pilot on komission aloite, jonka tavoitteena on löytää ratkaisuja EU:n lainsäädännön soveltamista koskeviin ongelmiin. Sen tukena on verkkopohjainen tietokanta ja viestintäväline. EU Pilot -vuoropuhelun avulla ongelmia voidaan usein ratkaista nopeammin ja varmistaa EU:n lainsäädännössä säädettyjen velvoitteiden noudattaminen, mikä hyödyttää kansalaisia ja yrityksiä.

Uusien EU Pilot -tapausten määrä kasvoi asteittain vuosien 2011 ja 2013 välillä (ks. jäljempänä oleva kaavio). Vuonna 2015 tapausten määrä kuitenkin palasi vuoden 2011 tasolle, sillä uusia tapauksia pantiin vireille 881 (noin 30 prosenttia vähemmän kuin edellisvuonna).

¹⁰⁰ Direktiivi [2003/4/EY](#).

¹⁰¹ Direktiivi [2001/42/EY](#).

¹⁰² Direktiivi [2003/4/EY](#).

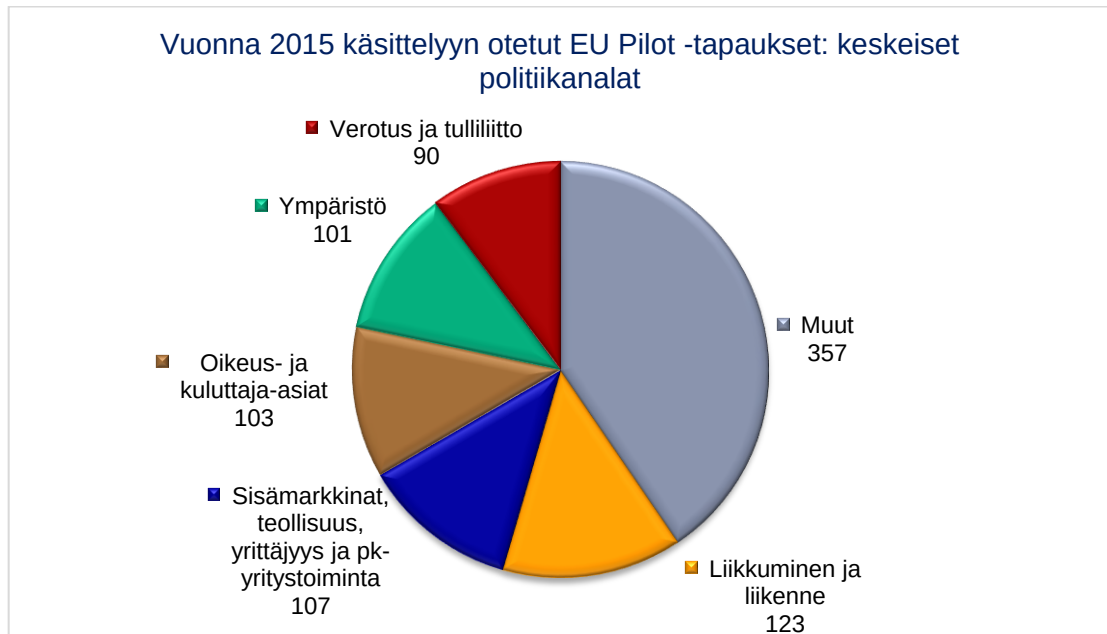
Seuraavasta kaaviosta ilmenevät tärkeimmät EU Pilot -tapauksia koskevat luvut vuonna 2015¹⁰³.

Vuoden lopussa käsiteltävänä olleet EU Pilot -tapaukset

1 348	>	Vuoden 2014 lopussa käsiteltävänä olleet tapaukset
881	>	Vuonna 2015 rekisteröidyt uudet tapaukset
969	>	Vuonna 2015 käsitellyt tapaukset
= 1 260	>	Vuoden 2015 lopussa käsiteltävänä olleet tapaukset

Vuonna 2015 pantiin vireille 881 uutta EU Pilot -tapausta. Näistä 295 aloitettiin kantelujen johdosta ja 578 komission omasta aloitteesta.

Seuraavasta ympyräkaaviosta käyvät ilmi politiikanalat, joilla useimmat uudet EU Pilot -tapaukset pantiin vireille vuonna 2015:

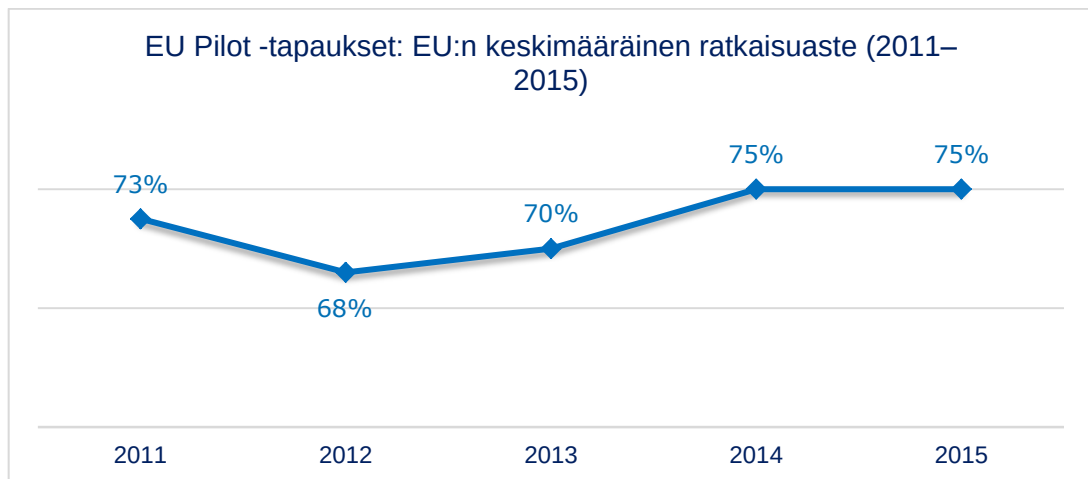

Vuonna 2015 käsiteltiin 969 EU Pilot -tapausta. Komissio lopetti käsittelyn 726 tapauksessa saatuaan asianomaisilta jäsenvaltioilta tyydyttäviä vastauksia. Ratkaisuaaste oli näin ollen 75 prosenttia eli täsmälleen sama kuin vuonna 2014.

Yhteensä 243 EU Pilot -tapausta suljettiin, koska komissio hylkäsi jäsenvaltioiden vastaukset. Näistä tapauksista **201** jatkui muodollisella rikkomusmenettelyllä (tällaisia tapauksia oli 325 vuonna 2014). Tapauksista **65** perustui kanteluun ja **136** komission omaan aloitteeseen.

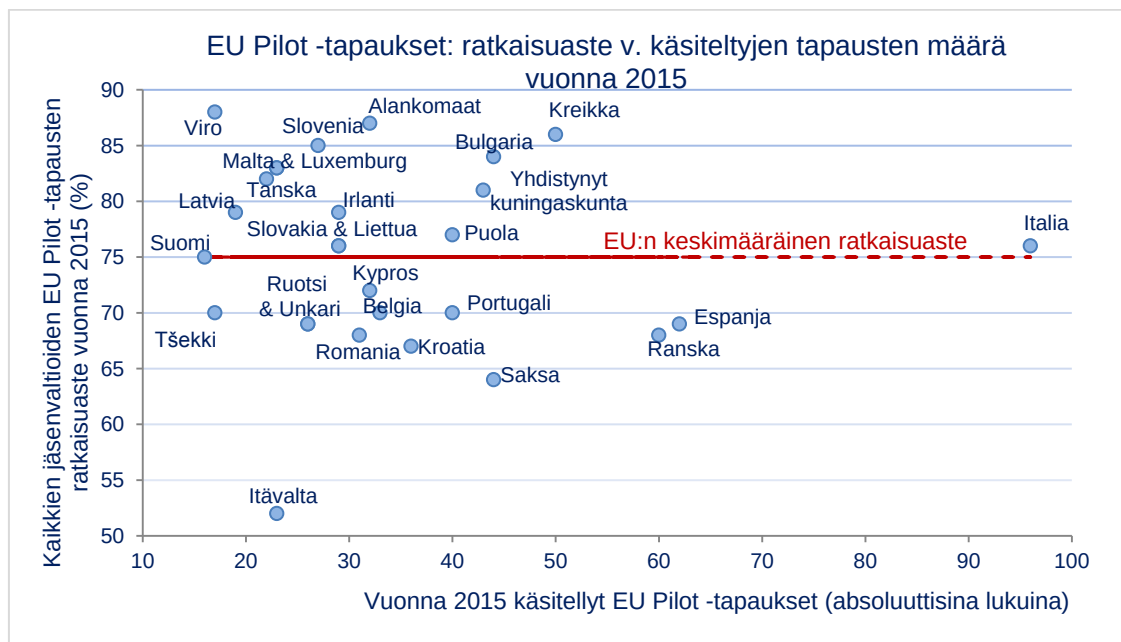
Useimmat muodolliseen rikkomusmenettelyyn johtavista EU Pilot -tapauksista liittyivät seuraaviin politiikanaloihin: liikkuminen ja liikenne (50 tapausta), ympäristö (38), sisämarkkinat, teollisuus, yrittäjyys ja pk-yritystoiminta (29) sekä verotus ja tulliliitto (26). Eniten rikkomusmenettelyyn siirrettyjä EU Pilot -tapauksia oli Italiassa (19), Ranskassa (17) ja Espanjalla (16).

¹⁰³ Vuoden 2014 lopussa käsiteltävänä olleiden EU Pilot -tapauksien sekä vuonna 2015 käsiteltäväksi otettujen EU Pilot -tapauksien summasta (1 348 + 881 = 2 229) vähennetään vuoden 2015 aikana käsiteltyjen tapauksien määrä, jolloin tuloksena on vuoden 2015 lopussa käsiteltävänä olleiden tapauksien määrä (2 229 – 969 = 1 260).

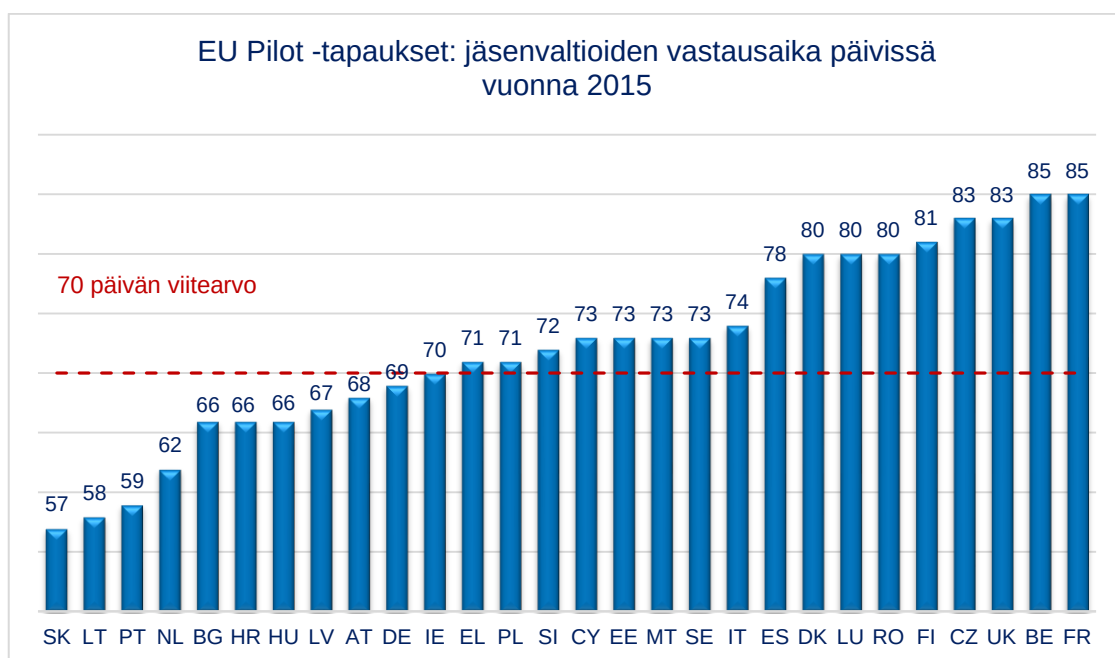

Vuoden 2015 lopussa oli käsiteltävänä 1 260 EU Pilot -tapausta. Useimmat näistä koskivat Italiaa (111 tapausta), Espanjaa (78) ja Puolaa (74). Eniten käsiteltävänä olevia tapauksia oli ympäristön alalla (298), oikeusasioissa (191) sekä verotuksen ja tulliliiton alalla (141).

Seuraavassa kaaviossa esitetään samana vuonna käsiteltyjen EU Pilot -tapausten ratkaisuaaste (niiden tapausten määrä jäsenvaltioittain, jotka komissio sulki aloittamatta rikkomusmenettelyä vuonna 2015).

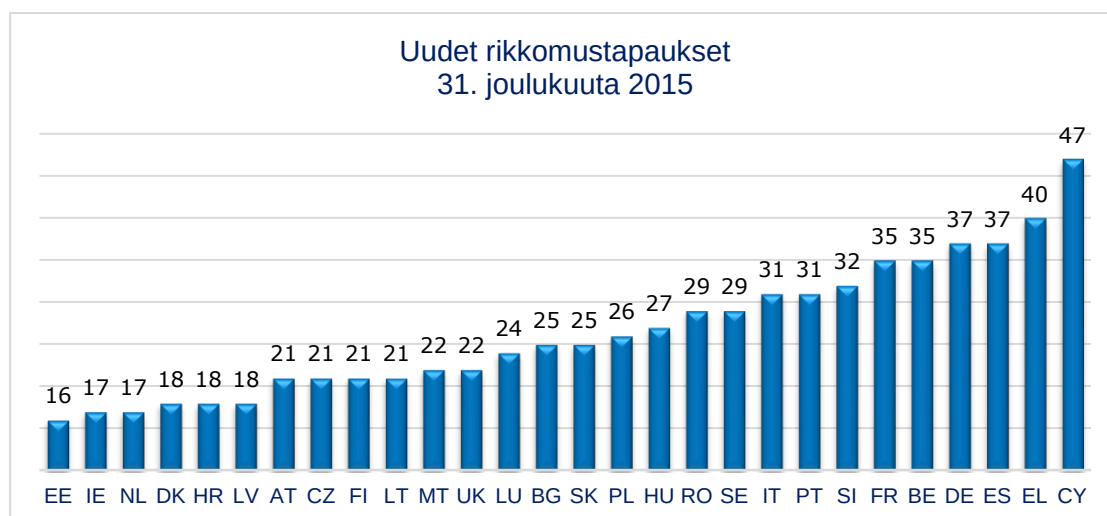
Jäsenvaltioiden tulisi tarjota ratkaisu ongelmaan 10 viikon eli 70 päivän kuluessa sen jälkeen, kun komissio on ilmoittanut asiasta EU Pilot -järjestelmässä. Seuraavassa kaaviossa kuvataan jäsenvaltioiden keskimääräistä vastausaikaa vuonna 2015.

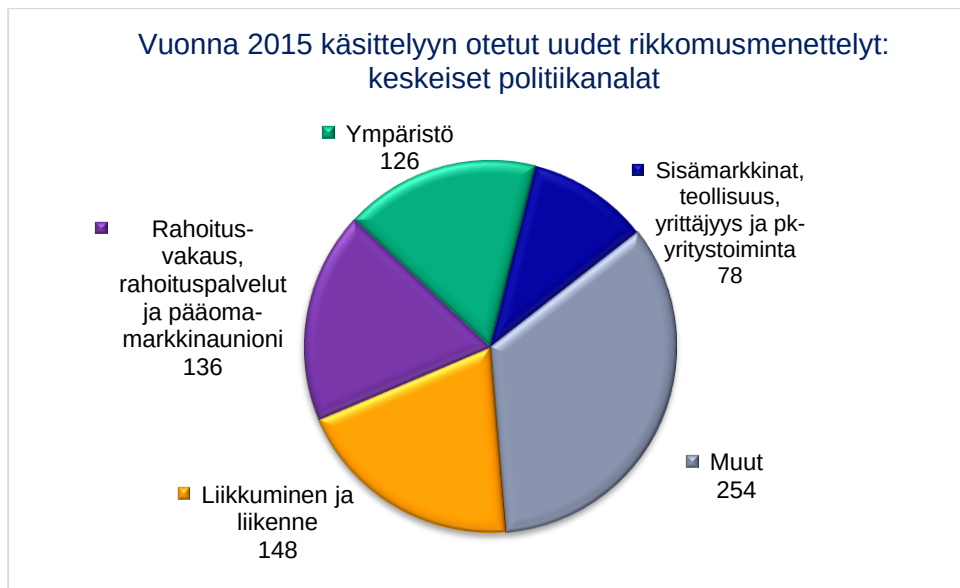
V. RIKKOMUSMENETTELYJEN VAIHEET

1. Oikeudenkäyntiä edeltävä vaihe

Vuonna 2015 komissio käynnisti **742** uutta menettelyä lähettämällä virallisen ilmoituksen. Seuraavassa kaaviossa näytetään erittely jäsenvaltioittain.

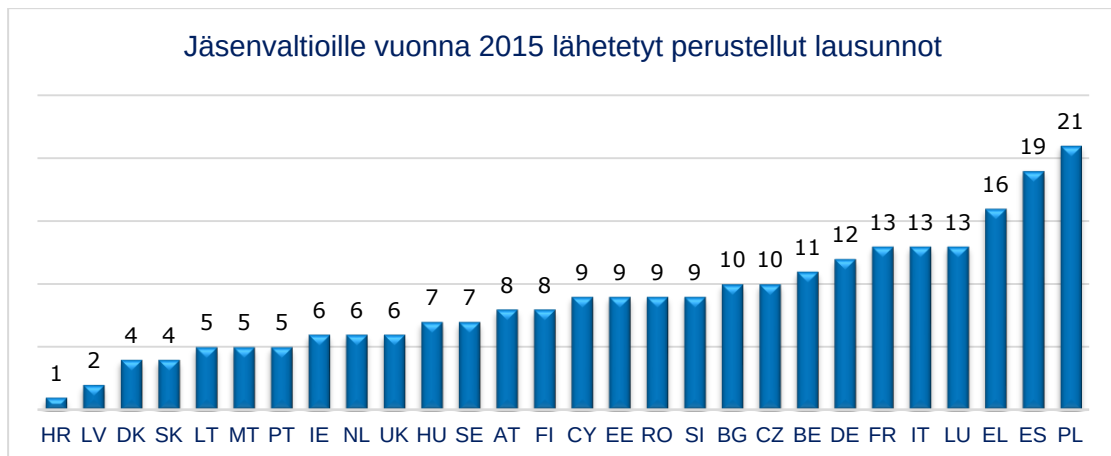

Seuraavassa kaaviossa esitetään politiikanalat, joita uudet menettelyt etupäässä koskivat.

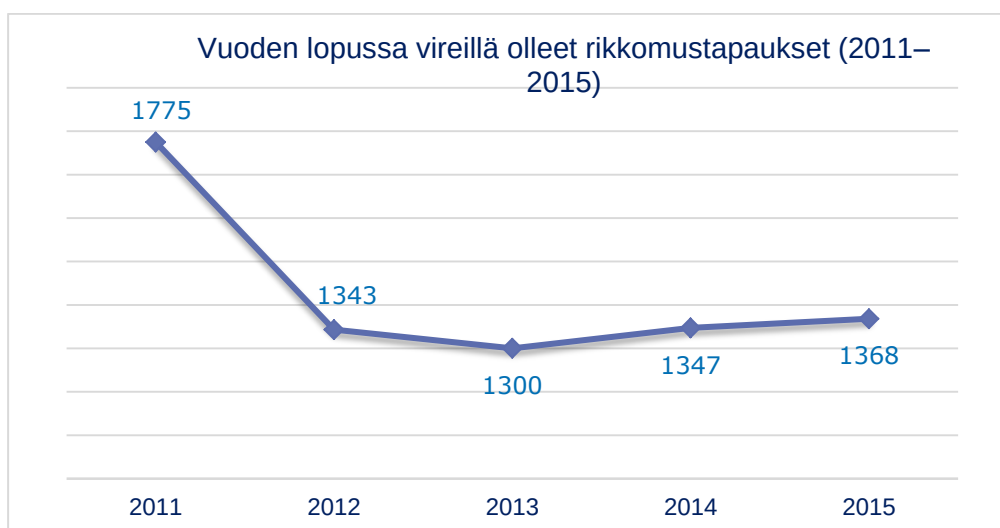

Lisäksi komissio lähetti jäsenvaltioille 248 perusteltua lausuntoa vuonna 2015. Perustellut lausunnot koskivat pääasiassa liikkumista ja liikennettä (49), ympäristöä (40), rahoituspalveluja (40) ja energiaa (36).

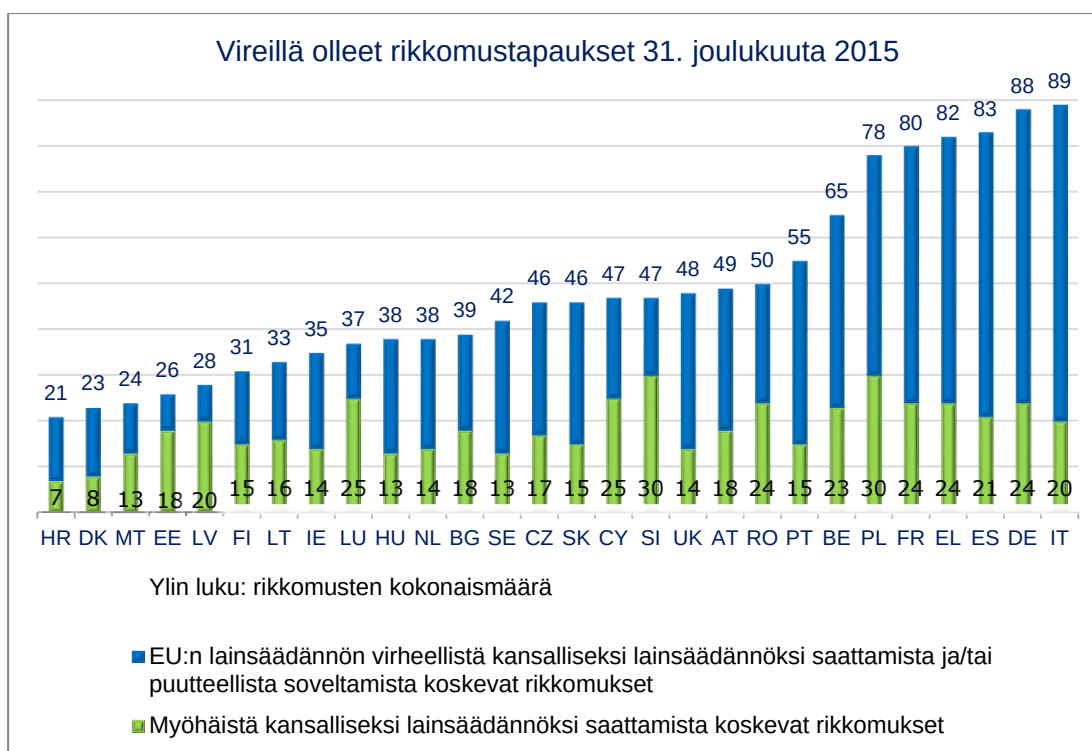
Seuraavasta kaaviosta käy ilmi jäsenvaltiokohtainen jakautuminen.

Vuoden 2015 lopussa oli vireillä **1 368** rikkomustapausta. Tapausten määrä kasvoi hieman edellisvuodesta mutta jäi silti alle vuoden 2011 tason, kuten seuraavasta kaaviosta ilmenee.

Seuraavassa kaaviossa esitetään vireillä olleiden rikkomustapausten määrä jäsenvaltioittain vuoden 2015 lopussa:

Seuraavassa kaaviossa näytetään vuoden 2015 lopussa vireillä olleiden rikkomustapausten erittely politiikanaloittain:

Vaikka komissio aloittaa muodollisen menettelyn, se jatkaa vuoropuhelua jäsenvaltion kanssa, jotta jäsenvaltio saataisiin noudattamaan unionin lainsäädäntöä. Tilastot osoittavat, että jäsenvaltiot pyrkivät todella selvittämään rikkomustapaukset ennen kuin tuomioistuin antaa tuomionsa¹⁰⁴.

Vuonna 2015 komissio päätti käsittelyn

- 474 rikkomustapauksessa sen jälkeen, kun se oli lähettänyt virallisen ilmoituksen
- 183 tapauksessa sen jälkeen, kun se oli lähettänyt perustellun lausunnon, ja
- 12 tapauksessa sen jälkeen, kun se oli päättänyt viedä asian tuomioistuimen käsiteltäväksi mutta ennen kanteen nostamista tuomioistuimessa. Lisäksi komissio peruutti 13 kannetta ennen kuin tuomioistuin antoi tuomionsa.

2. Unionin tuomioistuimen SEUT-sopimuksen 258 artiklan ja 260 artiklan 2 kohdan nojalla antamat tuomiot

Vuonna 2015 tuomioistuin antoi SEUT-sopimuksen 258 artiklan nojalla 25 tuomiota, joista 18 (82 prosenttia) annettiin komission eduksi. Tuomioistuin antoi eniten tuomioita seuraaville jäsenvaltioille:

- Puola (neljä, kaikki komission eduksi)
- Belgia (kaksi, molemmat komission eduksi)

¹⁰⁴ Luvut koskevat kaikkia rikkomustapauksia niiden alkuperästä (kantelu, komission oma aloite tai jäsenvaltion myöhästyminen direktiivien kansalliseksi lainsäädännöksi saattamisessa) riippumatta.

- Bulgaria (kaksi, molemmat komission eduksi)
- Ranska (kaksi, molemmat komission eduksi)
- Saksa (kaksi, molemmat komission eduksi)
- Kreikka (kaksi, molemmat komission eduksi)
- Luxemburg (kaksi, molemmat komission eduksi)
- Slovakia (kaksi, molemmat Slovakian eduksi) ja
- Yhdistynyt kuningaskunta (kaksi, toinen Yhdistyneen kuningaskunnan eduksi).

Useimmat tuomioistuimen vuonna 2015 antamista tuomioista koskivat verotusta (9), työllisyyttä (6) ja ympäristöä (4).

Usein jäsenvaltiot ryhtyvät ripeästi tarvittaviin toimiin noudattaakseen tuomioistuimen tuomiota. Vuoden lopussa oli kuitenkin edelleen vireillä 85 rikkomusmenettelyä sen jälkeen, kun tuomioistuin oli SEUT-sopimuksen 258 artiklan nojalla antanut tuomionsa asiassa. Tämä johtui siitä, että komission käsityksen mukaan kyseiset jäsenvaltiot eivät olleet vielä panneet tuomioita täytäntöön. Useimmat näistä tapauksista koskivat Kreikkaa (10), Puolaa (8) ja Espanjaa (7) ja liittyivät ympäristöön (35), liikenteeseen (12), verotukseen (9) sekä terveys- ja kuluttajansuoja-asioihin (7).

Edellä mainituista 85 tapauksesta kaksi oli saatettu tuomioistuimen käsiteltäväksi jo toista kertaa. Kun tuomioistuin määrää SEUT-sopimuksen 260 artiklan 2 kohdan nojalla sakon, jäsenvaltion on maksettava kiinteämääräinen hyvitys heti ja uhkasakkoa siihen asti, että se noudattaa täysin tuomioistuimen ensimmäistä ja toista tuomiota. Vuonna 2015 tuomioistuin antoi kolme tuomiota SEUT-sopimuksen 260 artiklan 2 kohdan nojalla. Se määräsi uhkasakkoja Italialle¹⁰⁵ ja Kreikalle¹⁰⁶. Vuoden 2015 lopussa oli edelleen vireillä seitsemän sellaista rikkomusmenettelyä, joista tuomioistuin oli antanut ratkaisunsa SEUT-sopimuksen 260 artiklan 2 kohdan nojalla.

¹⁰⁵ Komissio v. Italia, [C-653/13](#) (20 miljoonan euron kiinteämääräinen hyvitys; 120 000 euron uhkasakko jokaista sellaista päivää kohti, jona SEUT-sopimuksen 258 artiklan nojalla annettua tuomiota ei ole noudatettu); komissio v. Italia, [C-367/14](#) (30 miljoonan euron kiinteämääräinen hyvitys; 12 miljoonan euron uhkasakko jokaista sellaista puolta vuotta kohti, jona SEUT-sopimuksen 258 artiklan nojalla annettua tuomiota ei ole noudatettu).

¹⁰⁶ Komissio v. Kreikka, [C-167/14](#) (10 miljoonan euron kiinteämääräinen hyvitys; 3,64 miljoonan euron uhkasakko jokaista sellaista puolta vuotta kohti, jona SEUT-sopimuksen 258 artiklan nojalla annettua tuomiota ei ole noudatettu).

VI. DIREKTIIVIEN SAATTAMINEN OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ

1. Myöhäinen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Komissio on jo pitkään pyrkinyt ehkäisemään myöhäistä kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista. Kun komissio nostaa kanteen jäsenvaltiota vastaan unionin tuomioistuimessa SEUT-sopimuksen 258 artiklan ja 260 artiklan 3 kohdan nojalla sen vuoksi, että jäsenvaltio ei ole ilmoittanut ajallaan toimenpiteistä, joilla lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annettu direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä (ks. tarkemmin VI jakson 2 kohta), se voi ehdottaa taloudellisten seuraamusten määräämistä jäsenvaltiolle.

Vuonna 2015 oli saatettava 56 direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä. Määrä pieneni edellisvuodesta, jolloin direktiivejä oli 67. **Myös myöhäistä kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista koskevien uusien rikkomusten määrä väheni 585:stä 543:een.**

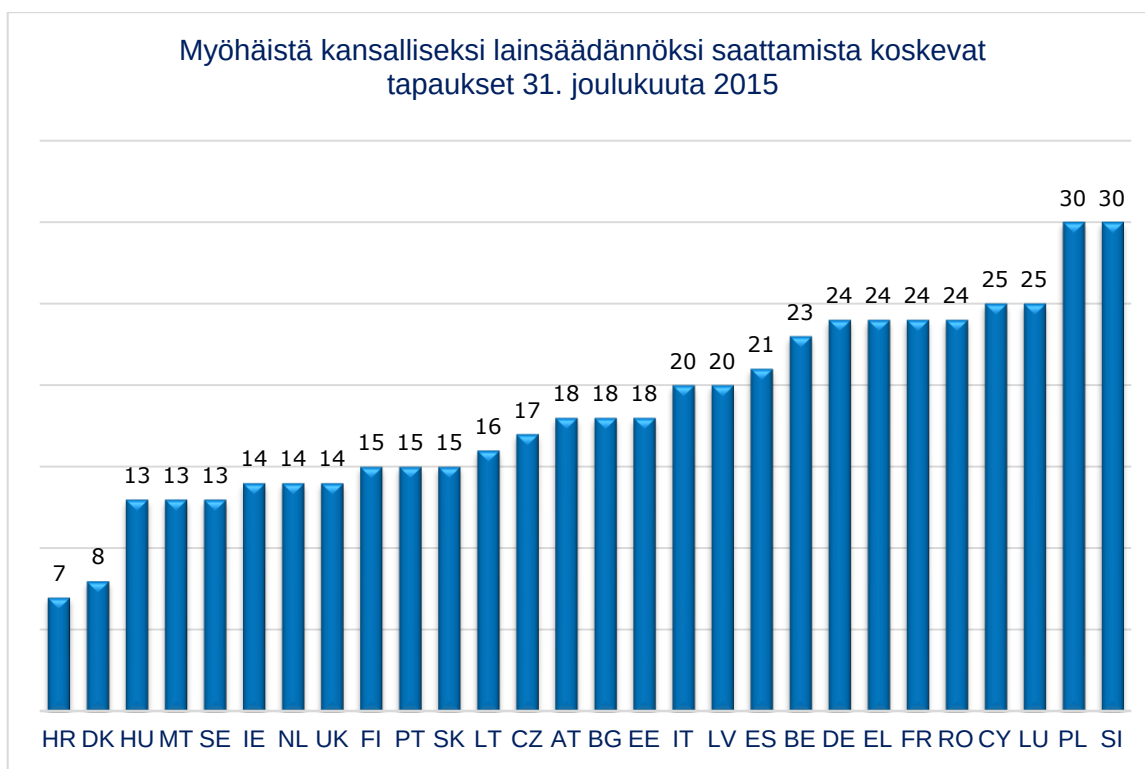
Vuoden 2015 lopussa oli vireillä **518 myöhäiseen kansalliseksi lainsäädännöksi saattamiseen liittyvää tapausta**. Vuoden 2014 lopussa tapauksia oli vireillä 421, eli määrä kasvoi 19 prosenttia.

Seuraavassa kaaviossa esitetään sellaisten rikkomustapausten keskeiset luvut, jotka komissio aloitti vuonna 2015 ja jotka koskevat myöhäistä kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista:

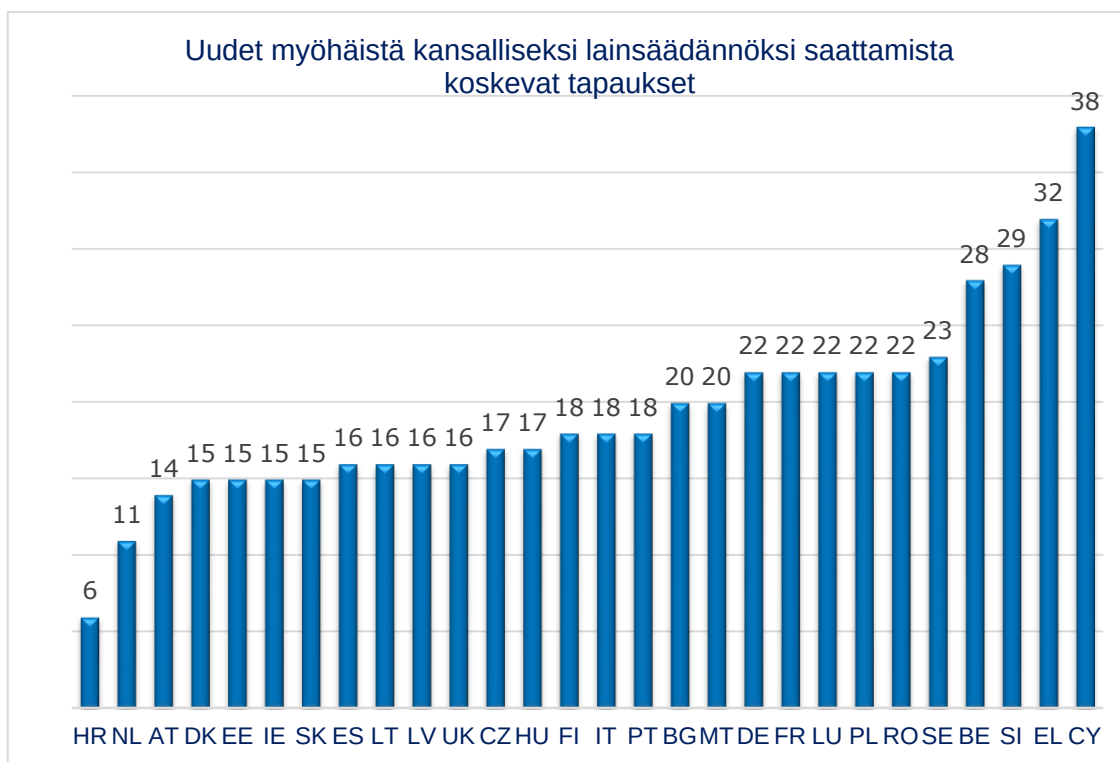
Vuoden lopussa vireillä olleet myöhäistä kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista koskevat tapaukset

- 421 > Vuoden 2014 lopussa vireillä olleet tapaukset
- 543 > Vuonna 2015 rekisteröidyt uudet tapaukset
- 446 > Vuonna 2015 päätetyt tapaukset
- = 518** > Vuoden 2015 lopussa vireillä olleet tapaukset

Seuraavassa kaaviossa esitetään jäsenvaltioittain vuoden 2015 lopussa vireillä olleiden rikkomustapausten määrä riippumatta vuodesta, jonka aikana menettelyt pantiin vireille.

Seuraavassa kaaviossa esitetään jäsenvaltioittain vuonna 2015 vireille pannut uudet tapaukset (yhteensä **543**).

Seuraavassa kaaviossa esitetään politiikanalat, joilla pantiin vireille eniten uusia tapauksia vuonna 2015:

Yhteensä 26:ta jäsenvaltiota vastaan pantiin vireille rikkomusmenettely asiassa, joka koski luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä annetun direktiivin¹⁰⁷ myöhäistä kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista. Lisäksi 23 jäsenvaltiota oli osallisena tapauksessa, joka koski Euroopan valvontaviranomaisen toimivaltuuksia koskevan direktiivin¹⁰⁸ myöhäistä kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista. Kaikkiaan 21 rikkomusmenettelyä pantiin vireille tapauksissa, jotka koskivat Solvenssi II -direktiivin¹⁰⁹ vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta annetun direktiivin¹¹⁰ ja yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta annetun direktiivin¹¹¹ myöhäistä kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista.

2. Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi SEUT-sopimuksen 258 artiklan ja 260 artiklan 3 kohdan nojalla

Komissio voi SEUT-sopimuksen 260 artiklan 3 kohdan nojalla ehdottaa sakkojen määräämistä jo saattaessaan asian ensimmäisen kerran unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi SEUT-sopimuksen 258 artiklan nojalla sillä perusteella, että lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annettua direktiiviä ei ole saatettu täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tämän Lissabonin sopimuksessa olevan innovaation tarkoituksena on kannustaa voimakkaammin jäsenvaltioita saattamaan direktiivit ajallaan kansalliseksi lainsäädännöksi. Komissio päättää ehdottamansa sakon määrän SEUT-sopimuksen 260 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevassa tiedonannossa¹¹² vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

Vuonna 2015 komissio saattoi unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi joukon myöhäistä kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista koskevia rikkomuksia ja pyysi tuomioistuinta määräämään SEUT-sopimuksen 260 artiklan 3 kohdan nojalla päiväkohtaisia uhkasakkoja.

¹⁰⁷ Direktiivi [2014/59/EU](#).

¹⁰⁸ Direktiivi [2014/51/EU](#).

¹⁰⁹ Direktiivi [2009/138/EY](#).

¹¹⁰ Direktiivi [2012/18/EU](#).

¹¹¹ Direktiivi [2012/34/EU](#).

¹¹² EUVL C 12, 15.1.2011, s. 1–5.

Viittä jäsenvaltiota vastaan nostettiin kanne tuomioistuimessa vuonna 2015: Puolaa¹¹³ vastaan kaksi kannetta ja Saksaa¹¹⁴, Kreikkaa¹¹⁵, Luxemburgia¹¹⁶ ja Sloveniaa¹¹⁷ vastaan yksi kanne. Komissio peruutti kanteensa tuomioistuimessa yhdessä tapauksessa, joka koski romudirektiivin¹¹⁸ myöhäistä kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista Sloveniassa. Toinen tapaus koski tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta annetun direktiivin myöhäistä kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista. Tässä tapauksessa komissio päätti nostaa kanteen, mutta jäsenvaltio toteutti tarvittavat toimet direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä ennen hakemuksen lähettämistä tuomioistuimeen ja vältti sen vuoksi oikeudenkäynnin.

Jäsenvaltiot lisäsivät vuonna 2015 ponnistelujaan saattaakseen EU:n lainsäädännön täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään ennen unionin tuomioistuimen tuomiota. Vireille jäi kuitenkin neljä tapausta, joissa ehdotettiin päiväkohtaisia uhkasakkoja. Näistä kaksi tapausta koski Puolaa, yksi tapaus Kreikkaa ja yksi Luxemburgia.

Yhdessä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio saattoi säädöksen kokonaisuudessaan osaksi kansallista lainsäädäntöään, minkä vuoksi komissio peruutti rikkomuskanteen hyvin myöhäisessä vaiheessa tuomioistuimen menettelyjä¹¹⁹. Tämän erityisen myöhäisen peruutuksen vuoksi komissio harkitsee muuttavansa SEUT-sopimuksen 260 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevia toimintaperiaatteita¹²⁰ sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot saattavat EU:n direktiivit tehokkaammin ja ajallaan osaksi kansallista lainsäädäntöään¹²¹.

¹¹³ Komissio v. Puola, [C-545/15](#). Komissio nosti tuomioistuimessa kanteen Puolaa vastaan, koska se ei ollut pannut sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiiviä täysimääräisesti täytäntöön, ja ehdotti 71 610 euron päiväkohtaista uhkasakkoa. Komissio v. Puola, [C-683/15](#). Komissio nosti tuomioistuimessa kanteen Puolaa vastaan, koska se ei ollut pannut luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä annettua direktiiviä täysimääräisesti täytäntöön, ja ehdotti 51 456 euron päiväkohtaista uhkasakkoa.

¹¹⁴ Komissio v. Saksa, [C-546/15](#). Komissio nosti tuomioistuimessa kanteen Saksaa vastaan, koska se ei ollut pannut sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiiviä täysimääräisesti täytäntöön, ja ehdotti 210 078 euron päiväkohtaista uhkasakkoa.

¹¹⁵ Komissio v. Kreikka, [C-540/15](#). Komissio nosti tuomioistuimessa kanteen Kreikkaa vastaan, koska se ei ollut pannut energiatehokkuusdirektiiviä täysimääräisesti täytäntöön, ja ehdotti 29 145,6 euron päiväkohtaista uhkasakkoa.

¹¹⁶ Komissio v. Luxemburg, [C-684/15](#). Komissio nosti tuomioistuimessa kanteen Luxemburgia vastaan, koska se ei ollut pannut luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä annettua direktiiviä täysimääräisesti täytäntöön, ja ehdotti 6 700 euron päiväkohtaista uhkasakkoa.

¹¹⁷ Komissio v. Slovenia, [C-357/15](#). Komissio nosti tuomioistuimessa kanteen Sloveniaa vastaan, koska se ei ollut pannut sähkö- ja elektroniikkalaiteromudirektiiviä täysimääräisesti täytäntöön, ja ehdotti 8 408,4 euron päiväkohtaista uhkasakkoa.

¹¹⁸ Direktiivi [2012/19/EU](#).

¹¹⁹ Komissio v. Puola, [C-320/13](#), [IP/15/4499](#).

¹²⁰ [EUVL C 12, 15.1.2011, s. 1–5](#).

¹²¹ [IP/15/4499](#).

VII. PÄÄTELMÄT

Rikkomusmenettelyjen suuri määrä vuonna 2015 osoittaa, että EU:n lainsäädännön oikea-aikaisen ja virheettömän soveltamisen varmistaminen jäsenvaltioissa on edelleen merkittävä haaste. Komissio aikoo puuttua aiempaa määrätietoisemmin tapauksiin, joissa havaitaan EU:n lainsäädännön rikkomista. Toukokuussa 2015 hyväksytty paremman sääntelyn paketti tarjoaa jäsenvaltioille tukea ja apua, jota ne tarvitsevat täytäntöönpanovaiheessa, ja helpottaa EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa. Komissio on paremman sääntelyn agendan puitteissa jo vahvistanut ehkäiseviä toimiaan tukeakseen jäsenvaltioita unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa. Komissio antaa jäsenvaltioille ohjausta ja tukea käyttäen monipuolisesti erilaisia työkaluja (kuten ohjeasiakirjat, kokoukset, työpajat, asiantuntijaelimet, täytäntöönpanokertomukset ja jälkiarviointikertomukset). Samanaikaisesti komissio lisää valvontaa varmistaakseen, että EU:n lainsäädäntö on saatettu kansalliseksi lainsäädännöksi jäsennellysti ja järjestelmällisesti. Komissio tekee enemmän tarkastuksia selvittääkseen, onko kansallinen lainsäädäntö EU:n lainsäädännön mukaista. Myös jäsenvaltioiden olisi kuitenkin tehostettava toimiaan lainsäädännön noudattamiseksi, millä hyödytetään niin kansalaisia kuin yrityksiäkin.

Junckerin komission periaatteena on keskittyä tärkeimpiin tapauksiin eli olla isoissa asioissa iso ja pienemmissä pienempi. Periaatetta noudattaen komission valvontapolitiikassa on painotettava yhä enemmän oikea-aikaista ja tehokasta valvontaa. Komissio arvioi tätä kehitystä unionin lainsäädännön soveltamista koskevassa uudessa tiedonannossa, jossa pyritään löytämään aiempaa strategisempi lähestymistapa valvontaan kaikilla politiikanaloilla.